Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) NR 810/2009

z dnia 13 lipca 2009 r.

ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy

(kodeks wizowy)

(Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 977/2011 z dnia 3 października 2011 r.	L 258	9	4.10.2011
►M2	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 154/2012 z dnia 15 lutego 2012 r.	L 58	3	29.2.2012
►M3	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r.	L 182	1	29.6.2013
►M4	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r.	L 77	1	23.3.2016
►M5	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1155 z dnia 20 czerwca 2019 r.	L 188	25	12.7.2019

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 114 z 4.5.2018, s. 39 (810/2009)

►C2 Sprostowanie, Dz.U. L 284 z 12.11.2018, s. 38 (810/2009)

►C3 Sprostowanie, Dz.U. L 20 z 24.1.2020, s. 25 (2019/1155)

▼B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) NR 810/2009

z dnia 13 lipca 2009 r.

ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy

(kodeks wizowy)

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel i zakres stosowania

▼M5

1. Niniejsze rozporządzenie określa tryb i warunki wydawania wiz na planowane pobyty na terytorium państw członkowskich nieprzekraczające 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

▼B

2. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do wszystkich obywateli państw trzecich, którzy, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu ([1]), muszą posiadać wizę podczas przekraczania zewnętrznych granic państw członkowskich, bez uszczerbku dla:

a) prawa do swobodnego przemieszczania się, z którego korzystają obywatele państw trzecich będący członkami rodzin obywateli Unii;

b) równorzędnych praw obywateli państw trzecich i członków ich rodzin, którzy w ramach porozumień pomiędzy Wspólnotą i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a tymi państwami trzecimi, z drugiej, korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się tożsamego z prawem przysługującym obywatelom Unii i członkom ich rodzin.

3. Niniejsze rozporządzenie wymienia także państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizę lotniskową w drodze wyjątku od zasady swobodnego tranzytu określonej w załączniku 9 do konwencji z Chicago o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, oraz określa tryb i warunki wydawania wiz uprawniających do tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych państw członkowskich.

▼M5

4. Stosując niniejsze rozporządzenie, państwa członkowskie w pełni przestrzegają przepisów prawa Unii, w tym Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadami ogólnymi prawa Unii decyzje w sprawie wniosków na podstawie niniejszego rozporządzenia podejmuje się w sposób indywidualny.

▼B

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

([1]) Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

▼B

1) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu;

2) „wiza” oznacza zezwolenie wydawane przez państwo członkowskie na:

▼M5

a) planowany pobyt na terytorium państw członkowskich nieprzekraczający 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu; lub

▼B

b) tranzyt przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych państw członkowskich;

3) „wiza jednolita” oznacza wizę ważną na całym terytorium państw członkowskich;

4) „wiza o ograniczonej ważności terytorialnej” oznacza wizę ważną na terytorium jednego lub kilku, lecz nie wszystkich, państw członkowskich;

5) „tranzytowa wiza lotniskowa” oznacza wizę uprawniającą do tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową jednego lub kilku portów lotniczych państw członkowskich;

6) „naklejka wizowa” oznacza jednolity formularz wizowy zgodnie z definicją w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiającym jednolity formularz wizowy ([1]);

▼M5

7) „uznawany dokument podróży” oznacza dokument podróży uznawany przez co najmniej jedno państwo członkowskie za właściwy do przekraczania granic zewnętrznych oraz umieszczania wiz na podstawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1105/2011/UE ([2]);

▼B

8) „oddzielny arkusz, na którym umieszcza się wizę” oznacza jednolity wzór formularza, na którym umieszcza się wizę, wydawanego przez państwa członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży nieuznawane przez państwo członkowskie sporządzające formularz zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Rady (WE) nr 333/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie jednolitego wzoru formularza, na którym umieszcza się wizę, wydawanego przez państwo członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży, które nie są uznane przez państwo członkowskie sporządzające formularz ([3]);

9) „konsulat” oznacza misje dyplomatyczne państwa członkowskiego lub jego urzędy konsularne pod kierownictwem zawodowego urzędnika konsularnego, zdefiniowanego w Konwencji wiedeńskiej z dnia 24 kwietnia 1963 r. o stosunkach konsularnych, upoważnione do wydawania wiz;

10) „wniosek” oznacza wniosek o wizę;

11) „pośredniczące podmioty komercyjne” oznacza prywatną agencję administracyjną, firmę transportową lub biuro podróży (organizatora wycieczek lub jego przedstawiciela);

([1]) Dz.U. L 164 z 14.7.1995, s. 1.

([2]) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1105/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie wykazu dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i mogą być wizowane oraz w sprawie ustanowienia mechanizmu sporządzania takiego wykazu (Dz.U. L 287 z 4.11.2011, s. 9).

([3]) Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 4.

▼M5

12) „marynarz” oznacza osobę zatrudnioną, zaangażowaną do pracy lub pracującą w jakimkolwiek charakterze na pokładzie statku żeglugi morskiej lub statku pływającego po międzynarodowych wodach śródlądowych;

13) „podpis elektroniczny” oznacza podpis elektroniczny zdefiniowany w art. 3 pkt 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 ([1]).

▼B

TYTUŁ II

TRANZYTOWA WIZA LOTNISKOWA

Artykuł 3

Obywatele państw trzecich objęci obowiązkiem posiadania wizy lotniskowej

1. Obywatele państw trzecich wymienionych w załączniku IV muszą posiadać wizę lotniskową podczas tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych znajdujących się na terytorium państw członkowskich.

2. Poszczególne państwa członkowskie mogą w przypadku nagłego masowego napływu nielegalnych imigrantów wymagać od obywateli państw trzecich innych niż te, o których mowa w ust. 1, posiadania wiz lotniskowych podczas tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych znajdujących się na ich terytorium. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takich decyzjach przed ich wejściem w życie oraz o cofnięciu takiego wymogu posiadania tranzytowej wizy lotniskowej.

3. Powiadomienia weryfikuje corocznie komitet, o którym mowa w art. 52 ust. 1, w celu przeniesienia danego państwa trzeciego do wykazu przedstawionego w załączniku IV.

4. Jeżeli dane państwo trzecie nie zostało przeniesione do wykazu zawartego w załączniku IV, zainteresowane państwo członkowskie może utrzymać wymóg posiadania tranzytowej wizy lotniskowej, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2, lub cofnąć ten wymóg.

5. Osoby należące do następujących kategorii są zwolnione z wymogu posiadania wizy lotniskowej, o której mowa w ust. 1 i 2:

a) posiadacze ważnej wizy jednolitej, krajowej wizy pobytowej długoterminowej lub dokumentu pobytowego wydanych przez państwo członkowskie;

▼M5

b) obywatele państw trzecich posiadający ważny dokument pobytowy wydany przez państwo członkowskie, które nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, lub przez państwo członkowskie, które nie stosuje jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen, lub obywatele państw trzecich posiadający jeden z ważnych dokumentów pobytowych wymienionych w załączniku V wydany przez Andorę, Kanadę, Japonię, San Marino lub Stany Zjednoczone Ameryki, gwarantujący nieograniczone prawo readmisji ich posiadacza, lub posiadający ważny dokument pobytowy co najmniej jednego z krajów i terytoriów zamorskich Królestwa Niderlandów (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius i Saba);

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

▼M5

▼C3

c) obywatele państw trzecich posiadający wizę ważną w państwie członkowskim, które nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, lub w państwie członkowskim, które nie stosuje jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen, lub w Kanadzie, Japonii lub Stanach Zjednoczonych Ameryki, bądź posiadacze wizy ważnej w co najmniej jednym z krajów i terytoriów zamorskich Królestwa Niderlandów (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius i Saba), podczas podróży do państwa wydającego lub do dowolnego innego państwa trzeciego, bądź podczas powrotu z państwa wydającego po wykorzystaniu wizy;

▼B

d) członkowie rodziny obywatela Unii Europejskiej, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a);

e) posiadacze paszportów dyplomatycznych;

f) członkowie załóg lotniczych, którzy są obywatelami państwa będącego Umawiającą się Stroną konwencji z Chicago o międzynarodowym lotnictwie cywilnym.

TYTUŁ III

TRYB I WARUNKI WYDAWANIA WIZ

ROZDZIAŁ I

Organy uczestniczące w postępowaniach dotyczących wniosków

Artykuł 4

Organy właściwe do udziału w postępowaniach dotyczących wniosków

1. Wnioski są rozpatrywane i decyzje w ich sprawie są podejmowane przez konsulaty.

▼M5

1a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą postanowić, że rozpatrywaniem wniosków i podejmowaniem decyzji w ich sprawie zajmują się organy centralne. Państwa członkowskie zapewniają, by organy te znały uwarunkowania lokalne kraju, w którym składany jest wniosek, w stopniu wystarczającym, by móc ocenić ryzyko migracyjne i ryzyko związane z bezpieczeństwem, a także by znały język w stopniu wystarczającym do analizowania dokumentów, jak również zapewniają, by konsulaty w razie konieczności uczestniczyły w przeprowadzaniu dodatkowych analiz i rozmów.

▼B

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 wnioski mogą być rozpatrywane i decyzje w ich sprawie mogą być podejmowane na granicach zewnętrznych państw członkowskich przez organy dokonujące odprawy osób zgodnie z art. 35 i 36.

3. W pozaeuropejskich terytoriach zamorskich państw członkowskich wnioski mogą być rozpatrywane i decyzje w ich sprawie mogą być podejmowane przez wyznaczone organy danego państwa członkowskiego.

4. Państwo członkowskie może wymagać, aby w rozpatrywanie wniosków i w podejmowanie decyzji w ich sprawie zaangażowane były organy inne niż wskazane w ust. 1 i 2.

5. Państwo członkowskie może wymagać, by inne państwo członkowskie zasięgało jego opinii lub przekazywało mu informacje zgodnie z art. 22 i 31.

▼B

Artykuł 5

Państwo członkowskie właściwe do rozpatrzenia wniosku i podjęcia decyzji w jego sprawie

1. Państwem członkowskim właściwym do rozpatrzenia wniosku o wydanie wizy jednolitej i do podjęcia decyzji w jej sprawie jest:

a) państwo członkowskie, którego terytorium stanowi jedyne miejsce docelowe wizyty lub wizyt;

▼M5

b) jeżeli wizyta obejmuje więcej niż jedno miejsce docelowe lub jeżeli w okresie dwóch miesięcy ma się odbyć kilka odrębnych wizyt – państwo członkowskie, którego terytorium stanowi główne miejsce docelowe wizyty lub wizyt pod względem długości pobytu, liczonej w dniach, lub celu pobytu; lub

▼B

c) jeżeli nie można określić głównego docelowego miejsca wizyty – państwo członkowskie, którego granicę zewnętrzną osoba ubiegająca się o wizę zamierza przekroczyć w celu wjazdu na terytorium państw członkowskich.

2. Państwem członkowskim właściwym do rozpatrzenia wniosku o wydanie wizy jednolitej na tranzyt i do podjęcia decyzji w jej sprawie jest:

a) w przypadku tranzytu tylko przez jedno państwo członkowskie – dane państwo członkowskie; lub

b) w przypadku tranzytu przez kilka państw członkowskich – państwo członkowskie, którego zewnętrzną granicę osoba ubiegająca się o wizę zamierza przekroczyć w celu rozpoczęcia tranzytu.

3. Państwem członkowskim właściwym do rozpatrzenia wniosku o wydanie wizy lotniskowej i do podjęcia decyzji w jej sprawie jest:

a) w przypadku jednokrotnego tranzytu lotniczego – państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się dany port lotniczy tranzytu; lub

b) w przypadku dwu- lub wielokrotnego tranzytu lotniczego – państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się pierwszy port lotniczy tranzytu.

4. Państwa członkowskie współpracują ze sobą w celu uniknięcia sytuacji, w której wniosek nie może zostać rozpatrzony ani decyzja wydana w jego sprawie, ponieważ właściwe państwo członkowskie, określone zgodnie z ust. 1–3, nie ma swojej placówki ani nie jest reprezentowane w państwie trzecim, w którym osoba ubiegająca się o wizę składa wniosek zgodnie z art. 6.

Artykuł 6

Terytorialna właściwość konsulatów

1. Wniosek jest rozpatrywany i decyzja w jego sprawie jest podejmowana przez konsulat właściwego państwa członkowskiego, w którego obszarze właściwości legalnie mieszka osoba ubiegająca się o wizę.

2. Konsulat właściwego państwa członkowskiego rozpatruje wniosek złożony przez obywatela państwa trzeciego, który legalnie przebywa, ale nie mieszka w obszarze właściwości tego konsulatu, oraz podejmuje decyzję w jego sprawie, jeżeli osoba ubiegająca się o wizę uzasadniła złożenie wniosku w tym konsulacie.

▼B

Artykuł 7

Właściwość w zakresie wydawania wiz obywatelom państw trzecich przebywającym legalnie na terytorium państwa członkowskiego

Obywatele państw trzecich, którzy przebywają legalnie na terytorium państwa członkowskiego i którzy, żeby wjechać na terytorium co najmniej jednego innego państwa członkowskiego, muszą posiadać wizę, ubiegają się o wizę w konsulacie państwa członkowskiego właściwego zgodnie z art. 5 ust. 1 lub 2.

Artykuł 8

Ustalenia dotyczące reprezentowania państw

▼M5

1. Państwo członkowskie może zgodzić się reprezentować w zakresie rozpatrywania wniosków i podejmowania decyzji w ich sprawie inne państwo członkowskie będące państwem właściwym zgodnie z art. 5. Państwo członkowskie może również reprezentować inne państwo członkowskie w ograniczonym zakresie, to jest wyłącznie przyjmować wnioski i pobierać identyfikatory biometryczne.

———————

3. W przypadku gdy reprezentacja jest ograniczona zgodnie z ust. 1 zdanie drugie, dane są przyjmowanie, a następnie przesyłane do reprezentowanego państwa członkowskiego zgodnie z odpowiednimi zasadami ochrony i bezpieczeństwa danych.

4. Reprezentujące państwo członkowskie i reprezentowane państwo członkowskie zawierają dwustronne porozumienie. W porozumieniu tym:

a) określa się okres trwania tej reprezentacji, jeżeli ma ona charakter tymczasowy, oraz tryb jej rozwiązania;

b) można zawrzeć ustalenia dotyczące zapewnienia lokalu i pracowników oraz dokonywania płatności przez reprezentowane państwo członkowskie, w szczególności jeżeli reprezentowane państwo członkowskie ma konsulat w danym państwie trzecim.

▼B

5. Państwa członkowskie, które nie mają swojego konsulatu w państwie trzecim, starają się zawrzeć porozumienia o reprezentacji z państwami członkowskimi, które mają konsulaty w tym państwie.

6. Z myślą o zapobieżeniu temu, by słaba infrastruktura transportowa lub znaczne odległości w danym regionie lub na danym obszarze geograficznym stanowiły dla osób ubiegających się o wizę znacznej przeszkody w dotarciu do konsulatu, państwa członkowskie, które nie mają swojego konsulatu w danym regionie lub na danym obszarze, starają się zawrzeć porozumienia o reprezentacji z państwami członkowskimi, które mają konsulaty w danym regionie lub na danym obszarze.

▼M5

7. Reprezentowane państwo członkowskie powiadamia Komisję o zawarciu porozumień o reprezentacji lub o ich wygaśnięciu najpóźniej 20 dni kalendarzowych przed ich wejściem w życie lub wygaśnięciem, z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej.

8. W tym samym czasie, w którym dochodzi do powiadomienia, o którym mowa w ust. 7, konsulat reprezentującego państwa członkowskiego informuje zarówno konsulaty innych państw członkowskich, jak i delegaturę Unii na danym obszarze właściwości o zawarciu lub rozwiązaniu porozumień o reprezentacji.

▼B

9. Jeżeli konsulat reprezentującego państwa członkowskiego postanawia współpracować z usługodawcą zewnętrznym, zgodnie z art. 43, lub z akredytowanymi pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi, o czym jest mowa w art. 45, współpraca taka dotyczy również wniosków objętych porozumieniem o reprezentacji. Organy centralne reprezentowanego państwa członkowskiego są informowane z wyprzedzeniem o warunkach tej współpracy.

▼M5

10. Jeżeli państwo członkowskie nie ma swojej placówki ani nie jest reprezentowane w państwie trzecim, w którym osoba ubiegająca się o wizę ma złożyć wniosek, to państwo członkowskie stara się współpracować w tym państwie trzecim z usługodawcą zewnętrznym zgodnie z art. 43.

11. W przypadku gdy konsulat państwa członkowskiego w danej lokalizacji doświadcza przedłużającego się działania siły wyższej o charakterze technicznym, to państwo członkowskie stara się zapewnić tymczasową reprezentację przez inne państwo członkowskie w tej lokalizacji w odniesieniu do wszystkich lub niektórych kategorii osób ubiegających się o wizę.

▼B

ROZDZIAŁ II

Wniosek

Artykuł 9

Tryb składania wniosku

▼M5

1. Wnioski składa się nie wcześniej niż sześć miesięcy, a w przypadku marynarzy w związku z wykonywaniem ich obowiązków nie wcześniej niż dziewięć miesięcy, przed rozpoczęciem planowanej wizyty oraz, co do zasady, nie później niż 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem planowanej wizyty. W uzasadnionych indywidualnych przypadkach mających pilny charakter konsulat lub organy centralne mogą zezwolić na składanie wniosków w terminie późniejszym niż 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem planowanej wizyty.

▼B

2. Osoba ubiegająca się o wizę może być zobowiązana do umówienia się na spotkanie w celu złożenia wniosku. Spotkanie odbywa się z reguły przed upływem okresu dwóch tygodni od daty, w której zażądano spotkania.

3. W uzasadnionych pilnych przypadkach konsulat może zezwolić osobie ubiegającej się o wizę na złożenie wniosku bez uprzedniego umówienia się na spotkanie albo spotkanie odbywa się natychmiast.

▼M5

4. Bez uszczerbku dla art. 13 wniosek może zostać złożony:

a) przez osobę ubiegającą się o wizę;

b) przez akredytowany pośredniczący podmiot komercyjny;

c) przez instytucję lub stowarzyszenie zawodowe, kulturalne, sportowe lub edukacyjne działające w imieniu swoich członków.

5. Od osoby ubiegającej się o wizę nie wymaga się osobistego stawiennictwa w więcej niż jednej lokalizacji w celu złożenia wniosku.

▼B

Artykuł 10

Ogólne zasady składania wniosku

▼M5

1. Osoba ubiegająca się o wizę składa wniosek osobiście, by umożliwić pobranie odcisków palców zgodnie z art. 13 ust. 2 i 3 oraz art. 13 ust. 7 lit. b). Bez uszczerbku dla pierwszego zdania niniejszego ustępu i dla art. 45 osoba ubiegająca się o wizę może złożyć wniosek w formie elektronicznej, jeżeli istnieje taka możliwość.

———————

▼B

3. Składając wniosek, osoba ubiegająca się o wizę:

a) składa wniosek na formularzu, o którym mowa w art. 11;

b) przedstawia dokument podróży, o którym mowa w art. 12;

c) składa fotografię zgodnie z normami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1683/95, a jeżeli system VIS osiągnie sprawność operacyjną w myśl art. 48 rozporządzenia w sprawie VIS – zgodnie z normami określonymi w art. 13 niniejszego rozporządzenia;

d) w przypadkach gdy ma to zastosowanie, umożliwia pobranie odcisków palców zgodnie z art. 13;

e) uiszcza opłatę wizową, o której mowa w art. 16;

f) dostarcza dokumenty uzupełniające, o których mowa w art. 14 i załączniku II;

g) w przypadkach gdy ma to zastosowanie, przedstawia dowód posiadania odpowiedniego, ważnego podróżnego ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w art. 15.

Artykuł 11

Formularz wniosku

►M5 1. Każda osoba ubiegająca się o wizę składa wypełniony odręcznie lub elektronicznie wniosek na formularzu przedstawionym w załączniku I. Wniosek na formularzu musi być podpisany. Wniosek na formularzu można podpisać odręcznie lub, jeżeli państwo członkowskie właściwe do rozpatrzenia wniosku i podjęcia decyzji w jego sprawie uznaje podpis elektroniczny – elektronicznie. ◄ Osoby wpisane do dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę składają oddzielne formularze wniosku. Nieletni składają wniosek na formularzu podpisanym przez osobę sprawującą władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego.

▼M5

1a. Jeżeli osoba ubiegająca się o wizę podpisuje elektronicznie wniosek na formularzu, podpis elektroniczny musi być kwalifikowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia (UE) nr 910/2014.

1b. Treść elektronicznej wersji formularza wniosku, jeżeli istnieje możliwość jego złożenia w tej formie, jest taka jak określono w załączniku I.

▼B

2. Konsulaty udostępniają wnioskodawcom formularz wniosku bezpłatnie i dbają, by był on powszechnie i łatwo dostępny.

▼M5

3. Formularz jest dostępny co najmniej w następujących językach:

a) w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa członkowskiego, którego dotyczy składany wniosek lub reprezentującego państwa członkowskiego; oraz

▼M5

b) w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa, w którym znajduje się konsulat.

Poza formularzem w językach wymienionych w lit. a) można też udostępnić formularz w innym(-ych) języku(-ach) urzędowym(-ych) instytucji Unii.

4. Jeżeli język(-i) urzędowe państwa, w którym znajduje się konsulat, nie zostały zintegrowane w formularzu, osobie ubiegającej się o wizę udostępnia się odrębnie tłumaczenie na ten język urzędowy lub te języki urzędowe.

▼B

5. Tłumaczenie formularza wniosku na język(-i) urzędowy(-e) państwa, w którym znajduje się konsulat, jest dokonywane w ramach lokalnej współpracy schengeńskiej przewidzianej w art. 48.

6. Konsulat informuje osobę ubiegającą się o wizę, w jakim(-ch) języku(-ach) można wypełniać formularz wniosku.

Artykuł 12

Dokument podróży

Osoba ubiegająca się o wizę przedstawia ważny dokument podróży, który spełnia następujące kryteria:

a) jest ważny jeszcze co najmniej trzy miesiące po planowanej dacie opuszczenia terytorium państw członkowskich lub, w przypadku kilku wizyt, po planowanej dacie ostatniego opuszczenia terytorium państw członkowskich. Niemniej w uzasadnionych pilnych przypadkach kryterium to może zostać pominięte;

b) zawiera przynajmniej dwie wolne strony;

c) został wydany w ciągu ostatnich dziesięciu lat.

Artykuł 13

Identyfikatory biometryczne

1. Państwa członkowskie pobierają od osoby ubiegającej się o wizę dane biometryczne obejmujące fotografię jej twarzy i dziesięć odcisków jej palców zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności przyjętej przez Radę Europy, w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka.

2. Składając pierwszy wniosek, osoba ubiegająca się o wizę zobowiązana jest do osobistego stawiennictwa. Zostają wówczas pobrane następujące identyfikatory biometryczne osoby ubiegającej się o wizę:

— fotografia, zeskanowana lub zrobiona w chwili składania wniosku, oraz

— jej płaskie odciski dziesięciu palców pobrane cyfrowo.

3. Jeżeli odciski palców pobrane od osoby ubiegającej się o wizę jako część jej wcześniejszego wniosku wizowego zostały po raz pierwszy wprowadzone do systemu VIS mniej niż 59 miesięcy przed dniem wpłynięcia nowego wniosku, zostają one skopiowane do kolejnego wniosku.

Jednakże jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do tożsamości osoby ubiegającej się o wizę, konsulat pobiera odciski palców w okresie określonym w akapicie pierwszym.

▼B

Ponadto gdy w chwili otrzymania wniosku nie można natychmiast stwierdzić, czy odciski palców zostały pobrane w okresie określonym w akapicie pierwszym, osoba ubiegająca się o wizę może zwrócić się o pobranie jej odcisków palców.

4. Zgodnie z art. 9 pkt 5 rozporządzenia w sprawie VIS fotografia załączona do każdego wniosku jest wprowadzana do VIS. Od osoby ubiegającej się o wizę nie wymaga się w tym celu osobistego stawiennictwa.

Wymogi techniczne dotyczące fotografii odpowiadają międzynarodowym normom określonym w dokumencie 9303 wydanym przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (ICAO), część 1, wydanie VI.

5. Odciski palców są pobierane zgodnie z normami ICAO i decyzją Komisji 2006/648/WE z dnia 22 września 2006 r. ustanawiającą specyfikacje techniczne dotyczące norm przyjętych dla cech biometrycznych na potrzeby rozwoju Wizowego Systemu Informacyjnego ([1]).

6. Identyfikatory biometryczne są pobierane przez wykwalifikowany i odpowiednio upoważniony personel organów właściwych zgodnie z art. 4 ust. 1, 2 i 3. Identyfikatory biometryczne mogą być także pobierane – pod nadzorem konsulatów – przez wykwalifikowany i odpowiednio upoważniony personel zatrudniony przez konsula honorowego, o którym mowa w art. 42, lub usługodawcę zewnętrznego, o którym mowa w art. 43. Jeżeli zachodzi jakakolwiek wątpliwość, dane państwo(-a) członkowskie przewiduje(-ją) możliwość weryfikacji na terenie konsulatu odcisków palców, które zostały pobrane przez usługodawcę zewnętrznego.

7. Z obowiązku pobierania odcisków palców zwolnione są następujące kategorie osób ubiegających się o wizę:

a) dzieci poniżej 12 roku życia;

b) osoby, od których pobranie odcisków palców jest fizycznie niemożliwe. Jeżeli jednak możliwe jest pobranie mniej niż dziesięciu odcisków palców, należy pobrać maksymalną ilość odcisków palców. Jeżeli jednak niemożność pobrania odcisków palców jest tymczasowa, to od osoby ubiegającej się o wizę wymaga się, by złożyła odciski palców wraz z kolejnym wnioskiem wizowym. Organy właściwe zgodnie z art. 4 ust. 1, 2 i 3 są uprawnione do żądania dalszych wyjaśnień w sprawie przyczyn tymczasowej niemożności. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie odpowiednich procedur gwarantujących osobie ubiegającej się o wizę poszanowanie godności w sytuacji, gdy wystąpią problemy z pobraniem danych;

c) przywódcy państw lub rządów, członkowie rządów krajowych wraz z towarzyszącymi im małżonkami oraz członkami oficjalnej delegacji, gdy są oni zapraszani przez rządy państw członkowskich lub organizacje międzynarodowe w celach oficjalnych;

d) monarchowie i ważni rangą członkowie rodziny królewskiej, gdy są oni zapraszani przez rządy państw członkowskich lub organizacje międzynarodowe w celach oficjalnych.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 7, do systemu VIS wpisuje się adnotację „nie dotyczy” zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie VIS.

([1]) Dz.U. L 267 z 27.9.2006, s. 41.

▼B

Artykuł 14

Dokumenty uzupełniające

1. Składając wniosek o wizę jednolitą, osoba ubiegająca się o wizę przedstawia:

a) dokumenty, z których wynika cel podróży;

b) dokumenty dotyczące zakwaterowania lub dowód potwierdzający posiadanie wystarczających środków na pokrycie kosztów zakwaterowania;

c) dokumenty potwierdzające, że osoba ubiegająca się o wizę posiada wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania przez cały okres planowanego pobytu oraz na pokrycie kosztów powrotu do państwa pochodzenia lub zamieszkania, lub na pokrycie kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które na pewno udzieli jej pozwolenia na wjazd, albo dokumenty potwierdzające, że może takie środki legalnie zdobyć, zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) oraz art. 5 ust. 3 kodeksu granicznego Schengen;

d) informacje pozwalające ocenić, czy osoba ubiegająca się o wizę zamierza opuścić terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy, o którą występuje.

2. Składając wniosek o wizę lotniskową, osoba ubiegająca się o wizę przedstawia:

a) dokumenty dotyczące dalszej podróży, którą po zamierzonym tranzycie podejmie do miejsca stanowiącego ostateczny jej cel;

b) informacje pozwalające ocenić, czy osoba ubiegająca się o wizę nie zamierza przedostać się na terytorium państw członkowskich.

▼M5

3. Niewyczerpujący wykaz dokumentów uzupełniających, których można zażądać od osoby ubiegającej się o wizę w celu sprawdzenia, czy spełnione są warunki określone w ust. 1 i 2, zawarto w załączniku II.

4. Państwa członkowskie mogą wymagać od osoby ubiegającej się o wizę wypełnienia formularza opracowanego przez każde z państw członkowskich jako dowodu na pokrywanie kosztów pobytu przez inną osobę lub na zakwaterowanie u osoby prywatnej. W formularzu tym podaje się w szczególności:

a) czy jest on wypełniany w celu udowodnienia pokrycia kosztów pobytu przez inną osobę lub w celu udowodnienia zakwaterowania u osoby prywatnej;

b) czy osoba pokrywająca koszty pobytu lub osoba zapraszająca jest osobą fizyczną, przedsiębiorstwem czy organizacją;

c) dane identyfikacyjne i dane kontaktowe osoby pokrywającej koszty pobytu lub osoby zapraszającej;

d) dane identyfikacyjne osoby lub osób ubiegających się o wizę (imię i nazwisko, data urodzenia, miejsce urodzenia i obywatelstwo);

e) adres miejsca zakwaterowania;

f) długość i cel pobytu;

g) ewentualne powiązania rodzinne z osobą pokrywającą koszty pobytu lub osobą zapraszającą;

h) informacje wymagane na podstawie art. 37 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS.

▼M5

Poza językiem(-ami) urzędowym(-i) państwa członkowskiego formularz jest sporządzany w co najmniej jednym innym języku urzędowym instytucji Unii. Wzór formularza przekazywany jest Komisji.

5. W ramach lokalnej współpracy schengeńskiej konsulaty oceniają wdrażanie warunków określonych w ust. 1, aby uwzględnić uwarunkowania lokalne oraz ryzyko migracyjne i ryzyko związane z bezpieczeństwem.

5a. W razie konieczności w celu uwzględnienia uwarunkowań lokalnych, o których mowa w art. 48, Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, jednolity wykaz dokumentów uzupełniających, które mają być stosowane w każdym obszarze właściwości. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.

6. Od wymogów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu można odstąpić, jeżeli konsulat lub organ centralny posiada wiedzę, że osoba ubiegająca się o wizę jest uczciwa i wiarygodna, a zwłaszcza że poprzednie wizy wykorzystała zgodnie z prawem, i jeżeli nie ma wątpliwości co do tego, że w chwili przekraczania zewnętrznych granic państw członkowskich będzie spełniała wymogi art. 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ([1]).

▼B

Artykuł 15

Podróżne ubezpieczenie medyczne

1. Osoby ubiegające się o wizę jednolitą uprawniającą do jedno- lub dwukrotnego wjazdu wykazują, że posiadają odpowiednie, ważne podróżne ubezpieczenie medyczne pokrywające wszelkie wydatki, które podczas ich pobytu(-ów) na terytorium państw członkowskich mogą wyniknąć w związku z koniecznością powrotu z powodów medycznych, potrzebą pilnej pomocy medycznej, nagłym leczeniem szpitalnym lub ze śmiercią.

▼M5

2. Osoby ubiegające się o wizę wielokrotnego wjazdu wykazują, że posiadają odpowiednie, ważne podróżne ubezpieczenie medyczne obejmujące okres ich pierwszej planowanej wizyty.

▼B

Ponadto osoby takie podpisują załączone do formularza wniosku oświadczenie, że są świadome konieczności posiadania podróżnego ubezpieczenia medycznego podczas kolejnych pobytów.

3. Ubezpieczenie musi być ważne na całym terytorium państw członkowskich i obejmować całkowity okres planowanego pobytu lub tranzytu danej osoby. Minimalna kwota ubezpieczenia wynosi 30 000 EUR.

Jeżeli wydana zostaje wiza o ograniczonej ważności terytorialnej, obejmująca terytorium co najmniej dwóch państw członkowskich, ubezpieczenie musi być ważne przynajmniej w państwach członkowskich, których dotyczy wiza.

4. Osoby ubiegające się o wizę zasadniczo wykupują ubezpieczenie w państwie zamieszkania. Jeżeli nie jest to możliwe, wykupują oni ubezpieczenie w jakimkolwiek innym państwie.

Jeżeli ubezpieczenie wykupuje za osobę ubiegającą się o wizę inna osoba, zastosowanie mają zasady określone w ust. 3.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

▼B

5. Podczas oceny, czy ubezpieczenie jest odpowiednie, konsulaty ustalają, czy w danym państwie członkowskim można dochodzić roszczeń wobec danego towarzystwa ubezpieczeniowego.

6. Wymóg dotyczący posiadania ubezpieczenia można uznać za spełniony w przypadkach gdy ustalono, że osoba ubiegająca się o wizę posiada odpowiednie ubezpieczenie w związku ze swoją sytuacją zawodową. Zwolnienie z obowiązku przedstawiania dowodu posiadania podróżnego ubezpieczenia medycznego może dotyczyć konkretnych grup zawodowych – takich jak marynarze – objętych już podróżnym ubezpieczeniem medycznym w związku z wykonywanym zawodem.

7. Posiadacze paszportów dyplomatycznych są zwolnieni z wymogu posiadania podróżnego ubezpieczenia medycznego.

Artykuł 16

Opłata wizowa

▼M5

1. Osoba ubiegająca się o wizę uiszcza opłatę wizową w wysokości 80 EUR.

2. Dzieci w wieku od lat sześciu do poniżej lat 12 uiszczają opłatę wizową w wysokości 40 EUR.

2a. W przypadku przyjęcia przez Radę decyzji wykonawczej na podstawie art. 25a ust. 5 lit. b) zastosowanie ma opłata wizowa w wysokości 120 lub 160 EUR. Niniejszego przepisu nie stosuje się do dzieci poniżej lat 12.

▼B

4. Opłatę wizową znosi się względem osób ubiegających się o wizę należących do jednej z następujących kategorii:

a) dzieci poniżej 6 roku życia;

b) uczniowie, studenci, uczestnicy studiów doktoranckich i towarzyszący nauczyciele, którzy podróżują w celu podjęcia studiów lub udziału w szkoleniach;

▼M5

c) naukowcy, zgodnie z definicją w art. 3 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 ([1]), podróżujący w celu prowadzenia badań naukowych lub wzięcia udziału w seminarium naukowym lub konferencji naukowej;

▼B

d) przedstawiciele organizacji niekomercyjnych w wieku do lat 25 uczestniczący w seminariach, konferencjach, imprezach sportowych, kulturalnych i edukacyjnych organizowanych przez organizacje niekomercyjne.

▼M5

5. Opłatę wizową można znieść względem:

a) dzieci w wieku od lat sześciu do poniżej lat 18;

b) posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych;

c) osób w wieku do 25 lat uczestniczących w seminariach, konferencjach, imprezach sportowych, kulturalnych lub edukacyjnych organizowanych przez organizacje niekomercyjne.

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 21).

▼M5

6. W indywidualnych przypadkach można odstąpić od pobrania opłaty wizowej lub obniżyć jej wysokość, jeżeli służy to interesom kulturalnym lub sportowym, interesom w dziedzinie polityki zagranicznej, polityki rozwojowej lub w innych dziedzinach ważnych z punktu widzenia interesu publicznego lub z przyczyn humanitarnych, lub z uwagi na zobowiązania międzynarodowe.

▼B

7. Opłatę wizową pobiera się w euro, walucie krajowej danego państwa trzeciego lub w walucie zwykle używanej w państwie trzecim, w którym złożono wniosek; z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 18 ust. 2 i art. 19 ust. 3, opłata nie podlega zwrotowi.

▼M5

Jeżeli opłatę wizową pobiera się w walucie innej niż euro, wysokość tak pobieranej opłaty jest określana i regularnie weryfikowana według referencyjnego kursu euro ogłaszanego przez Europejski Bank Centralny. Pobierana opłata może być zaokrąglana w górę, a w ramach lokalnej współpracy schengeńskiej zapewnia się, by pobierane opłaty były zbliżone.

▼B

8. Osoba ubiegająca się o wizę otrzymuje potwierdzenie uiszczenia opłaty wizowej.

▼M5

9. Komisja co trzy lata ocenia potrzebę przeglądu wysokości opłat wizowych określonych w ust. 1, 2 i 2a niniejszego artykułu, uwzględniając obiektywne kryteria, takie jak ogólna stopa inflacji w całej Unii publikowana przez Eurostat i średnia ważona wynagrodzeń urzędników służby cywilnej państw członkowskich. Na podstawie tych ocen Komisja przyjmuje, w stosownych przypadkach, akty delegowane zgodnie z art. 51 dotyczące zmiany niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wysokości opłat wizowych.

▼B

Artykuł 17

Opłata za usługę

►M5 1. Usługodawca zewnętrzny, o którym mowa w art. 43, może pobierać opłatę za usługę. ◄ Opłata za usługę jest proporcjonalna do kosztów ponoszonych przez usługodawcę zewnętrznego przy wykonywaniu jednej lub wielu czynności, o których mowa w ust. 43 ust. 6.

2. Opłata za usługę zostaje określona w akcie prawnym, o którym mowa w art. 43 ust. 2.

▼M5

_____

▼B

4. Opłata za usługę wynosi maksymalnie połowę opłaty wizowej określonej w art. 16 ust. 1, bez względu na ewentualne zniżki lub zwolnienia z opłaty wizowej przewidziane w art. 16 ust. 2, 4, 5 i 6.

▼M5

4a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 w państwach trzecich, w których właściwe państwo członkowskie nie posiada konsulatu przyjmującego wnioski i nie jest reprezentowane przez inne państwo członkowskie, opłata za usługę co do zasady nie może przekraczać 80 EUR.

4b. W wyjątkowych okolicznościach, gdy opłata, o której mowa w ust. 4a, nie wystarcza do zapewnienia pełnej obsługi, można pobierać za usługę wyższą opłatę w wysokości nieprzekraczającej 120 EUR. W takim przypadku dane państwo członkowskie powiadamia Komisję

▼M5

o zamiarze wyrażenia zgody na pobieranie wyższej opłaty za usługę nie później niż trzy miesiące przed jej wprowadzeniem. W powiadomieniu wskazuje się podstawy ustalenia wysokości opłaty za usługę, w tym zwłaszcza szczegółowe koszty będące podstawą ustalenia wyższej opłaty.

5. Dane państwo członkowskie może utrzymać możliwość składania wniosków przez wszystkie osoby ubiegające się o wizę bezpośrednio w swoich konsulatach lub w konsulacie państwa członkowskiego, z którym zawarły porozumienie o reprezentacji, zgodnie z art. 8.

▼B

ROZDZIAŁ III

Rozpatrywanie wniosku wizowego i podejmowanie decyzji w jego sprawie

Artykuł 18

Sprawdzenie właściwości konsulatu

1. Po złożeniu wniosku konsulat sprawdza, czy zgodnie z art. 5 i 6 jest właściwy do jego rozpatrzenia i podjęcia decyzji w jego sprawie.

2. Jeżeli konsulat nie jest właściwy, niezwłocznie zwraca on, wraz z opłatą wizową, wniosek i dokumenty przedstawione przez osobę ubiegającą się o wizę oraz wskazuje, który konsulat jest właściwy.

Artykuł 19

Dopuszczalność

▼M5

1. Właściwy konsulat lub organy centralne właściwego państwa członkowskiego sprawdzają, czy:

▼B

— wniosek został złożony w okresie, o którym mowa w art. 9 ust. 1,

— wniosek zawiera elementy, o których mowa w art. 10 ust. 3 lit. a)–c),

— pobrano dane biometryczne osoby ubiegającej się o wizę, oraz

— pobrano opłatę wizową.

▼M5

2. Jeżeli właściwy konsulat lub organy centralne właściwego państwa członkowskiego stwierdzą, że warunki, o których mowa w ust. 1, zostały spełnione, konsulat lub organy centralne uznają wniosek za dopuszczalny i:

— przeprowadzają procedury opisane w art. 8 rozporządzenia w sprawie VIS, oraz

— przystępują do dalszej analizy wniosku.

▼C2

Dane wprowadzane są do systemu VIS jedynie przez należycie upoważnionych członków personelu konsularnego zgodnie z art. 6 ust. 1, art. 7 oraz art. 9 pkt 5 i 6 rozporządzenia w sprawie VIS.

▼M5

3. Jeżeli właściwy konsulat lub organy centralne właściwego państwa członkowskiego stwierdzą, że warunki, o których mowa w ust. 1, nie zostały spełnione, konsulat lub organy centralne uznają wniosek za niedopuszczalny oraz niezwłocznie:

— zwracają formularz wniosku i wszelkie dokumenty przedłożone przez osobę ubiegającą się o wizę,

— niszczą pobrane dane biometryczne,

— zwracają opłatę wizową, oraz

— nie rozpatrują wniosku.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 wniosek, który nie spełnia wymogów określonych w ust. 1, można uznać za dopuszczalny z przyczyn humanitarnych, z uwagi na interes państwowy lub zobowiązania międzynarodowe.

▼B

Artykuł 20

Stempel świadczący o dopuszczalności wniosku

1. Jeżeli wniosek jest dopuszczalny, właściwy konsulat przybija stempel w dokumencie podróży osoby ubiegającej się o wizę. Wzór stempla przedstawiono w załączniku III; stempel przybija się zgodnie z zasadami określonymi w tym załączniku.

2. Paszporty dyplomatyczne, służbowe/urzędowe i specjalne nie są stemplowane.

3. Przepisy niniejszego artykułu mają zastosowanie do konsulatów państw członkowskich do dnia, w którym system VIS osiągnie pełną sprawność operacyjną we wszystkich regionach zgodnie z art. 48 rozporządzenia w sprawie VIS.

Artykuł 21

Weryfikacja spełnienia warunków wjazdu oraz ocena ryzyka

1. Rozpatrując wniosek o wizę jednolitą, ustala się, czy osoba ubiegająca się o wizę spełnia warunki wjazdu określone w art. 5 ust. 1 lit. a), c), d) i e) kodeksu granicznego Schengen, a szczególną uwagę poświęca się ustaleniu, czy osoba ubiegająca się o wizę nie stanowi zagrożenia pod względem nielegalnej imigracji lub zagrożenia dla bezpieczeństwa państw członkowskich oraz czy zamierza opuścić terytorium państw członkowskich przed wygaśnięciem wizy, o którą występuje.

2. W odniesieniu do każdego wniosku sprawdza się informacje w systemie VIS zgodnie z art. 8 ust. 2 i art. 15 rozporządzenia w sprawie VIS. Państwa członkowskie zapewniają pełne wykorzystanie wszystkich kryteriów wyszukiwania zgodnie z art. 15 rozporządzenia w sprawie VIS, aby uniknąć bezpodstawnych odrzuceń lub błędnej identyfikacji.

▼M5

3. W celu stwierdzenia, czy osoba ubiegająca się o wizę spełnia warunki wjazdu, konsulat lub organy centralne sprawdzają:

▼B

a) czy przedstawiony dokument podróży nie jest fałszywy, podrobiony lub przerobiony;

▼B

b) przedstawione przez osobę ubiegającą się o wizę potwierdzenie co do celu i co do warunków planowanego pobytu oraz co do tego, czy ma ona wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania przez cały okres planowanego pobytu oraz na pokrycie kosztów powrotu do państwa pochodzenia lub zamieszkania, lub na pokrycie kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które na pewno udzieli jej pozwolenia na wjazd, albo co do tego, czy może takie środki legalnie zdobyć;

c) czy osoby ubiegającej się o wizę nie dotyczy żaden wpis do systemu informacyjnego Schengen (SIS) nakazujący odmówić pozwolenia na wjazd;

d) czy osoba ubiegająca się o wizę nie jest uważana za osobę zagrażającą porządkowi publicznemu, bezpieczeństwu wewnętrznemu lub zdrowiu publicznemu w myśl art. 2 pkt 19 kodeksu granicznego Schengen lub stosunkom międzynarodowym któregokolwiek z państw członkowskich, zwłaszcza jeżeli w krajowych bazach danych należących do państw członkowskich nie ma na temat osoby ubiegającej się o wizę wpisu nakazującego odmówić pozwolenia na wjazd z tych względów;

▼M5

e) w stosownych przypadkach – czy osoba ubiegająca się o wizę posiada odpowiednie, ważne podróżne ubezpieczenie medyczne, które obejmuje okres planowanego pobytu lub, w przypadku ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu, okres pierwszej planowanej wizyty.

4. W stosownych przypadkach konsulat lub organy centralne sprawdzają długość poprzednich i planowanych pobytów, by sprawdzić, czy osoba ubiegająca się o wizę nie przekroczyła dopuszczalnego okresu dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich, niezależnie od ewentualnych pobytów dozwolonych na mocy krajowej wizy pobytowej długoterminowej lub dokumentu pobytowego.

▼B

5. W ocenie środków utrzymania na planowany pobyt uwzględnia się długość i cel pobytu oraz średnie ceny niedrogiego zakwaterowania i wyżywienia w odnośnym(-ych) państwie(-ach) członkowskim(-ich) – przyjęte na podstawie kwot referencyjnych ustalonych przez państwa członkowskie w myśl art. 34 ust. 1 lit. c) kodeksu granicznego Schengen – pomnożone przez liczbę dni pobytu. Poświadczenie pokrywania kosztów pobytu przez inną osobę lub zakwaterowania u osoby prywatnej mogą również stanowić dowód na posiadanie wystarczających środków utrzymania.

▼M5

6. Rozpatrując wniosek o tranzytową wizę lotniskową, konsulat lub organy centralne sprawdzają w szczególności:

▼B

a) czy przedstawiony dokument podróży nie jest fałszywy, podrobiony lub przerobiony;

b) miejsca, z i do których podróżuje dany obywatel państwa trzeciego, oraz spójność planowanego przebiegu podróży i tranzytu lotniczego;

c) dowód dalszej podróży do miejsca stanowiącego jej ostateczny cel.

7. Podstawowe znaczenie przy rozpatrywaniu wniosku ma to, czy przedstawione dokumenty są autentyczne i wiarygodne oraz czy oświadczenia złożone przez osobę ubiegającą się o wizę są prawdziwe i wiarygodne.

▼M5

8. Podczas rozpatrywania wniosku konsulaty lub organy centralne mogą w uzasadnionych przypadkach przeprowadzić rozmowę z osobą ubiegającą się o wizę i zażądać dodatkowych dokumentów.

▼B

9. Wcześniejsza odmowa wydania wizy nie powoduje automatycznie odrzucenia nowego wniosku. Nowy wniosek jest oceniany na podstawie wszystkich dostępnych informacji.

Artykuł 22

Zasięganie opinii organów centralnych innych państw członkowskich

▼M5

1. Z uwagi na zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, stosunków międzynarodowych lub zdrowia publicznego państwo członkowskie może wymagać, by organy centralne innych państw członkowskich zasięgały opinii jego organów centralnych przy rozpatrywaniu wniosków złożonych przez obywateli określonych państw trzecich lub obywateli tych państw należących do szczególnych kategorii. Zasięganie opinii nie ma zastosowania do wniosków o tranzytową wizę lotniskową.

2. Organy centralne, do których zwrócono się o opinię, udzielają wiążącej odpowiedzi możliwie jak najszybciej, ale nie później niż w terminie siedmiu dni kalendarzowych od dnia, w którym zwrócono się do nich o opinię. Brak odpowiedzi w tym terminie oznacza, że nie mają one podstaw do tego, by sprzeciwiać się wydaniu wizy.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wprowadzeniu lub zniesieniu wymogu uprzedniego zasięgania opinii co do zasady nie później niż 25 dni kalendarzowe przed rozpoczęciem jego stosowania. Informacja ta jest również przekazywana w ramach lokalnej współpracy schengeńskiej w odnośnym obszarze właściwości.

▼B

4. Komisja informuje państwa członkowskie o takich zgłoszeniach.

▼M5

_____

▼B

Artykuł 23

Decyzja w sprawie wniosku

1. Decyzję w sprawie wniosku podejmuje się w terminie 15 dni kalendarzowych od dnia złożenia wniosku, który jest dopuszczalny zgodnie z art. 19.

▼M5

2. W indywidualnych przypadkach termin ten można przedłużyć maksymalnie do 45 dni kalendarzowych, zwłaszcza gdy konieczna jest dalsza kontrola wniosku.

2a. W uzasadnionych indywidualnych przypadkach mających pilny charakter decyzje w sprawie wniosków podejmuje się niezwłocznie.

_____

▼B

4. Jeżeli nie wycofano wniosku, podejmuje się decyzję o:

a) wydaniu wizy jednolitej zgodnie z art. 24;

b) wydaniu wizy o ograniczonej ważności terytorialnej zgodnie z art. 25;

▼M5

ba) wydaniu tranzytowej wizy lotniskowej zgodnie z art. 26; lub

c) odmowie wydania wizy zgodnie z art. 32.

———

▼B

Fakt, że pobranie odcisków palców jest fizycznie niemożliwe, zgodnie z art. 13 ust. 7 lit. b), nie ma wpływu na przyznanie lub odmowę przyznania wizy.

ROZDZIAŁ IV

Wydanie wizy

Artykuł 24

Wydanie wizy jednolitej

1. Okres ważności wizy i długość dozwolonego pobytu określa się w oparciu o wyniki analizy wniosku przeprowadzonej zgodnie z art. 21.

Wiza może zostać wydana na jeden, dwa lub więcej wjazdów. Okres ważności nie może być dłuższy niż pięć lat.

▼M5

———

Bez uszczerbku dla art. 12 lit. a) okres ważności wizy jednokrotnego wjazdu obejmuje dodatkowe 15 dni kalendarzowe.

▼B

Państwa członkowskie mogą nie przyznać dodatkowych dni z powodów podyktowanych względami porządku publicznego lub stosunkami międzynarodowymi któregokolwiek z państw członkowskich.

▼M5

2. O ile osoba ubiegająca się o wizę spełnia warunki wjazdu określone w art. 6 ust. 1 lit. a) i c)–e) rozporządzenia (UE) 2016/399, wizy wielokrotnego wjazdu o długim okresie ważności wydaje się na następujące okresy ważności, chyba że okres ważności wizy przekroczyłby okres ważności dokumentu podróży:

a) na okres ważności wynoszący jeden rok, pod warunkiem że osoba ubiegająca się o wizę otrzymała i zgodnie z prawem wykorzystała trzy wizy w ciągu ostatnich dwóch lat;

b) na okres ważności wynoszący dwa lata, pod warunkiem że osoba ubiegająca się o wizę otrzymała i zgodnie z prawem wykorzystała w ciągu ostatnich dwóch lat poprzednią wizę wielokrotnego wjazdu ważną przez jeden rok;

c) na okres ważności wynoszący pięć lat, pod warunkiem że osoba ubiegająca się o wizę otrzymała i zgodnie z prawem wykorzystała w ciągu ostatnich trzech lat poprzednią wizę wielokrotnego wjazdu ważną przez dwa lata.

Tranzytowe wizy lotniskowe i wizy o ograniczonej ważności terytorialnej wydane zgodnie z art. 25 ust. 1 nie są brane pod uwagę przy wydawaniu wiz wielokrotnego wjazdu.

2a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 w indywidualnych przypadkach można skrócić okres ważności wydanej wizy, gdy istnieją uzasadnione wątpliwości co do tego, czy warunki wjazdu będą spełniane przez cały okres.

▼M5

2b. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 konsulaty w ramach lokalnej współpracy schengeńskiej oceniają, czy przepisy dotyczące wydawania wiz wielokrotnego wjazdu zawarte w ust. 2, należy dostosować do uwarunkowań lokalnych oraz ryzyka migracyjnego i ryzyka związanego z bezpieczeństwem w celu przyjęcia korzystniejszych lub bardziej restrykcyjnych przepisów zgodnie z ust. 2d.

2c. Bez uszczerbku dla ust. 2 wizę wielokrotnego wjazdu ważną przez okres do pięciu lat można wydać osobom ubiegającym się o wizę, które wykażą potrzebę lub uzasadnią zamiar częstego lub regularnego podróżowania, pod warunkiem że udowodnią one, iż są osobami uczciwymi i wiarygodnymi, w szczególności, że z wcześniejszych wiz korzystały zgodnie z prawem, wskażą, jaka jest ich sytuacja finansowa w państwie pochodzenia, i udowodnią, że rzeczywiście zamierzają opuścić terytorium państw członkowskich, zanim upłynie termin ważności wizy, o którą się ubiegają.

2d. W razie konieczności na podstawie oceny, o której mowa w ust. 2b niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych przepisy dotyczące warunków wydawania wiz wielokrotnego wjazdu określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, które mają być stosowane w każdym obszarze właściwości w celu uwzględnienia uwarunkowań lokalnych, ryzyka migracyjnego i ryzyka związanego z bezpieczeństwem, a także ogólnych stosunków Unii z danym państwem trzecim. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.

▼B

3. Dane określone w art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS wprowadza się do systemu VIS po podjęciu decyzji w sprawie wydania wizy.

Artykuł 25

Wydanie wizy o ograniczonej ważności terytorialnej

1. Wiza o ograniczonej ważności terytorialnej jest wydawana wyjątkowo w następujących przypadkach:

a) jeżeli dane państwo członkowskie uzna za konieczne, z przyczyn humanitarnych, z uwagi na interes państwowy lub zobowiązania międzynarodowe:

   (i) odstąpienie od zasady, że warunki wjazdu określone w art. 5 ust. 1 lit. a), c), d) i e) kodeksu granicznego Schengen muszą zostać spełnione;

   (ii) wydanie wizy pomimo sprzeciwu wobec wydania wizy jednolitej ze strony państwa członkowskiego, którego opinii zasięgano zgodnie z art. 22; lub

   (iii) wydanie wizy z uwagi na pilność sytuacji, mimo że nie zasięgnięto opinii zgodnie z art. 22;

   lub

▼M3

b) jeżeli z przyczyn uznanych przez konsulat za uzasadnione w danym 180-dniowym okresie osobie ubiegającej się o wizę, która w tym 180-dniowym okresie już wykorzystała wizę jednolitą lub wizę o ograniczonej ważności terytorialnej zezwalającą na pobyt 90-dniowy, wydawana jest nowa wiza.

▼B

2. Wiza o ograniczonej ważności terytorialnej jest ważna na terytorium wydającego ją państwa członkowskiego. Wyjątkowo może ona być ważna na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego, pod warunkiem wyrażenia zgody przez każde z tych państw.

▼B

3. Jeżeli osoba ubiegająca się o wizę posiada dokument podróży nieuznawany przez co najmniej jedno państwo członkowskie – ale nie przez wszystkie – wydaje się wizę ważną na terytorium państw członkowskich uznających ten dokument podróży. Jeżeli państwo członkowskie wydające wizę nie uznaje dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę, wydana wiza jest ważna tylko w tym państwie członkowskim.

4. Jeżeli w przypadkach opisanych w ust. 1 lit. a) wydano wizę o ograniczonej ważności terytorialnej, organy centralne państwa członkowskiego wydającego wizę niezwłocznie przekazują odnośne informacje organom centralnym innych państw członkowskich z zastosowaniem procedury, o której mowa w art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie VIS.

5. Dane określone w art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS wprowadza się do systemu VIS po podjęciu decyzji w sprawie wydania wizy.

▼M5

Artykuł 25a

Współpraca w zakresie readmisji

1. W zależności od poziomu współpracy państwa trzeciego z państwami członkowskimi w zakresie readmisji migrantów o nieuregulowanym statusie, ocenianego na podstawie odpowiednich i obiektywnych danych, art. 14 ust. 6, art. 16 ust. 1 i ust. 5 lit. b), art. 23 ust. 1 oraz art. 24 ust. 2 i 2c nie stosuje się do osób ubiegających się o wizę lub kategorii osób ubiegających się o wizę, które są obywatelami państwa trzeciego uznawanego za państwo niewspółpracujące w wystarczającym stopniu zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Komisja dokonuje regularnie, co najmniej raz w roku, oceny współpracy odnośnych państw trzecich w zakresie readmisji, uwzględniając w szczególności następujące wskaźniki:

a) liczbę decyzji nakazujących powrót wydanych wobec osób z danego państwa trzeciego nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich;

b) liczbę faktycznych przymusowych powrotów osób, wobec których wydano decyzje nakazujące powrót, jako odsetek liczby decyzji nakazujących powrót wydanych wobec obywateli danego państwa trzeciego, w tym – w stosownych przypadkach, na podstawie unijnych lub dwustronnych umów o readmisji – obywateli tego państwa trzeciego, którzy przejechali tranzytem przez terytorium danego państwa trzeciego;

c) liczbę wniosków o readmisję w podziale na poszczególne państwa członkowskie zaakceptowanych przez dane państwo trzecie jako odsetek liczby takich wniosków skierowanych do tego państwa;

d) poziom praktycznej współpracy w odniesieniu do powrotów na poszczególnych etapach procedury powrotu, takiej jak:

   (i) pomoc udzielana przy identyfikowaniu osób nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich oraz przy terminowym wydawaniu dokumentów podróży;

   (ii) akceptowanie europejskiego dokumentu podróży do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich lub dokumentów laissez-passer;

   (iii) akceptowanie readmisji osób, które zgodnie z prawem mają powrócić do swojego kraju;

▼M5

(iv) akceptowanie lotów i operacji powrotowych.

Ocenę taką przeprowadza się na podstawie wiarygodnych danych przekazywanych przez państwa członkowskie, jak również przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii. Komisja regularnie, co najmniej raz w roku, przedstawia Radzie sprawozdanie z przeprowadzonej przez siebie oceny.

3. Państwo członkowskie może również powiadomić Komisję, jeżeli doświadcza poważnych i utrzymujących się problemów praktycznych w związku ze współpracą z państwem trzecim w zakresie readmisji migrantów o nieuregulowanym statusie na podstawie tych samych wskaźników, co wskaźniki wymienione w ust. 2. Komisja natychmiast informuje Parlament Europejski i Radę o takim powiadomieniu.

4. Komisja analizuje każde powiadomienie dokonane na mocy ust. 3 w terminie miesiąca. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach przeprowadzonej analizy.

5. Jeżeli na podstawie analizy, o której mowa w ust. 2 i 4, oraz uwzględniając kroki podjęte przez Komisję w celu poprawy poziomu współpracy danego państwa trzeciego w zakresie readmisji, a także ogólne stosunki Unii z tym państwem trzecim, w tym w dziedzinie migracji, Komisja uzna, że dane państwo nie współpracuje w wystarczającym stopniu i że w związku z tym potrzebne jest podjęcie działania, lub jeżeli w terminie 12 miesięcy zwykła większość państw członkowskich powiadomi Komisję zgodnie z ust. 3, Komisja kontynuuje wysiłki na rzecz poprawy współpracy z danym państwem trzecim i jednocześnie przedstawia Radzie wniosek dotyczący przyjęcia:

a) decyzji wykonawczej czasowo zawieszającej stosowanie co najmniej jednego z następujących przepisów: art. 14 ust. 6, art. 16 ust. 5 lit. b), art. 23 ust. 1 lub art. 24 ust. 2 i 2c wobec wszystkich obywateli danego państwa trzeciego lub niektórych kategorii tych obywateli;

b) decyzji wykonawczej wprowadzającej w stopniowy sposób jedną z opłat wizowych przewidzianych w art. 16 ust. 2a w odniesieniu do wszystkich obywateli danego państwa trzeciego lub niektórych kategorii jego obywateli – jeżeli po przeprowadzeniu oceny przez Komisję uznaje się, że środki zastosowane zgodnie z decyzją wykonawczą, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu, są nieskuteczne.

6. Na podstawie wskaźników przewidzianych w ust. 2 Komisja stale ocenia i przedstawia sprawozdanie na temat tego, czy możliwe jest osiągnięcie znaczącej i trwałej poprawy współpracy z danym państwem trzecim w zakresie readmisji migrantów o nieuregulowanym statusie, oraz, uwzględniając również ogólne stosunki Unii z tym państwem trzecim, może przedstawić Radzie wniosek dotyczący uchylenia lub zmiany decyzji wykonawczych, o których mowa w ust. 5.

7. Najpóźniej sześć miesięcy po wejściu w życie decyzji wykonawczych, o których mowa w ust. 5, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów we współpracy z danym państwem trzecim w zakresie readmisji.

8. Jeżeli na podstawie analizy, o której mowa w ust. 2, oraz uwzględniając ogólne stosunki Unii z danym państwem trzecim, zwłaszcza w zakresie współpracy w dziedzinie readmisji, Komisja uzna, że dane państwo trzecie współpracuje w wystarczającym stopniu, może ona przedstawić Radzie wniosek w sprawie przyjęcia decyzji

▼M5

wykonawczej dotyczącej osób ubiegających się o wizę lub kategorii osób ubiegających się o wizę – które są obywatelami tego państwa trzeciego i które występują o wizę na terytorium tego państwa trzeciego – wprowadzającej co najmniej jeden z następujących elementów:

a) obniżenie opłaty wizowej, o której mowa w art. 16 ust. 1, do 60 EUR;

b) skrócenie terminu podejmowania decyzji w sprawie wniosku, o którym to terminie mowa w art. 23 ust. 1, do 10 dni;

c) przedłużenie okresu ważności wiz wielokrotnego wjazdu przewidzianego w art. 24 ust. 2.

Tę decyzję wykonawczą stosuje się nie dłużej niż przez rok. Okres obowiązywania tej decyzji może zostać przedłużony.

▼B

Artykuł 26

Wydanie wizy lotniskowej

1. Wiza lotniskowa jest ważna na tranzyt przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych znajdujących się na terytorium państw członkowskich.

2. Bez uszczerbku dla art. 12 lit. a) okres ważności wizy obejmuje dodatkowe 15 dni.

Państwa członkowskie mogą nie przyznać dodatkowych dni z powodów podyktowanych względami porządku publicznego lub stosunkami międzynarodowymi któregokolwiek z państw członkowskich.

3. Bez uszczerbku dla art. 12 lit. a) wielokrotne wizy lotniskowe mogą zostać wydane z okresem ważności wynoszącym maksymalnie sześć miesięcy.

4. Decydując o wydaniu wielokrotnej wizy lotniskowej, należy kierować się w szczególności następującymi kryteriami:

a) czy osoba ubiegająca się o wizę musi często lub regularnie dokonywać tranzytu; oraz

b) czy osoba ubiegająca się o wizę jest osobą uczciwą i wiarygodną, a w szczególności czy prawidłowo korzystała z wcześniejszych wiz jednolitych, wiz o ograniczonej ważności terytorialnej lub wiz lotniskowych, jaka jest jej sytuacja finansowa w państwie pochodzenia i czy rzeczywiście zamierza kontynuować podróż.

5. Jeżeli osoba ubiegająca się o wizę musi posiadać wizę lotniskową zgodnie z przepisami art. 3 ust. 2, wiza lotniskowa jest ważna jedynie na tranzyt przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych znajdujących się na terytorium danego państwa członkowskiego lub państw członkowskich.

6. Dane określone w art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS wprowadza się do systemu VIS po podjęciu decyzji w sprawie wydania wizy.

Artykuł 27

Wypełnianie naklejki wizowej

▼M5

1. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych zasady wypełniania naklejki wizowej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.

▼M5

2. Państwa członkowskie mogą nanosić na naklejkę wizową, w polu „uwagi”, dodatkowe wpisy krajowe. Wpisy te nie mogą pokrywać się z wpisami obowiązkowymi określonymi zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 1.

▼B

3. Wszystkie wpisy na naklejce wizowej są nanoszone drukiem; na wydrukowanej naklejce wizowej nie dokonuje się żadnych odręcznych zmian.

▼M5

4. Naklejkę wizową stosowaną w przypadku wizy jednokrotnego wjazdu można wypełniać odręcznie tylko w razie wystąpienia problemów technicznych. Na wypełnionej odręcznie naklejce wizowej nie dokonuje się żadnych zmian.

▼B

5. W przypadku odręcznego wypełnienia naklejki wizowej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu informacja o tym jest wprowadzana do sytemu VIS zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. k) rozporządzenia w sprawie VIS.

Artykuł 28

Unieważnienie wypełnionej naklejki wizowej

1. Jeżeli na naklejce wizowej wykryto błąd przed jej umieszczeniem w dokumencie podróży, naklejkę wizową unieważnia się.

2. Jeżeli błąd wykryto po umieszczeniu naklejki wizowej w dokumencie podróży, naklejkę unieważnia się przekreśleniem jej na krzyż atramentem niemożliwym do wywabienia, a w paszporcie, na innej stronie, umieszcza się nową naklejkę.

3. Jeżeli błąd wykryto po wprowadzeniu odnośnych danych do systemu VIS zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS, koryguje się go zgodnie z art. 24 ust. 1 tego rozporządzenia.

Artykuł 29

Umieszczanie naklejki wizowej

▼M5

1. Naklejkę wizową umieszcza się w dokumencie podróży.

1a. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegółowe zasady umieszczania naklejki wizowej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.

▼B

2. Jeżeli państwo członkowskie wydające wizę nie uznaje dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę, wizę umieszcza się na oddzielnym blankiecie wizowym.

3. Jeżeli naklejka wizowa została umieszczona na oddzielnym blankiecie wizowym, informacja o tym jest wprowadzana do sytemu VIS zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. j) rozporządzenia w sprawie VIS.

4. Wizy indywidualne wydawane osobom wpisanym do dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę umieszcza się w tym samym dokumencie podróży.

5. Jeżeli dokument podróży, do którego wpisane są te osoby, nie jest uznawany przez państwo członkowskie wydające wizę, indywidualną naklejkę wizową umieszcza się na oddzielnych blankietach wizowych.

▼B

Artykuł 30

Uprawnienia z tytułu wydanej wizy

Posiadanie wizy jednolitej lub wizy o ograniczonej ważności terytorialnej nie daje automatycznie prawa do wjazdu.

Artykuł 31

Informacje o organach centralnych innych państw członkowskich

▼M5

1. Państwo członkowskie może wymagać, by jego organy centralne były informowane o wizach – z wyjątkiem tranzytowych wiz lotniskowych – wydawanych przez inne państwa członkowskie obywatelom określonych państw trzecich lub obywatelom tych państw należącym do szczególnych kategorii.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wprowadzeniu lub zniesieniu wymogu przekazywania takich informacji najpóźniej 25 dni kalendarzowe przed rozpoczęciem jego stosowania. Informacja ta jest również przekazywana w ramach lokalnej współpracy schengeńskiej w odnośnym obszarze właściwości.

▼B

3. Komisja informuje państwa członkowskie o takich zgłoszeniach.

▼M5

_____

▼B

Artykuł 32

Odmowa wydania wizy

1. Bez uszczerbku dla art. 25 ust. 1 odmawia się wydania wizy, jeżeli:

a) osoba ubiegająca się o wizę:

(i) przedstawia fałszywy, podrobiony lub przerobiony dokument podróży;

(ii) nie przedstawi potwierdzenia co do celów i warunków planowanego pobytu;

▼M5

(iia) nie przedstawia potwierdzenia co do celów i warunków planowanego tranzytu lotniczego;

▼B

(iii) nie dostarcza dowodu na posiadanie wystarczających środków utrzymania odpowiednich do długości planowanego pobytu oraz środków pozwalających na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania ani na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że udzieli osobie ubiegającej się o wizę pozwolenia na wjazd, albo nie jest w stanie zgodnie z prawem uzyskać takich środków;

▼M3

(iv) w bieżącym 180-dniowym okresie przebywała już przez 90 dni na terytorium państw członkowskich na podstawie wizy jednolitej lub wizy o ograniczonej ważności terytorialnej;

▼B

(v) jest osobą, co do której dokonano wpisu w SIS nakazującego odmówić pozwolenia na wjazd;

(vi) jest uważana za osobę, której obecność stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego w myśl art. 2 pkt 19 kodeksu granicznego Schengen lub dla stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich, zwłaszcza jeżeli w krajowych bazach danych należących do państw członkowskich jest na temat osoby ubiegającej się o wizę wpis, który z wymienionych względów nakazywałby odmówić pozwolenia na wjazd; lub

▼B

(vii) w przypadkach gdy ma to zastosowanie – nie dostarcza dowodu na posiadanie odpowiedniego, ważnego podróżnego ubezpieczenia medycznego;

lub

b) poważne wątpliwości budzi autentyczność dokumentów uzupełniających przedstawionych przez osobę ubiegającą się o wizę lub prawdziwość ich treści, wiarygodność oświadczeń złożonych przez osobę ubiegającą się o wizę lub jej zamiar opuszczenia terytorium państw członkowskich, zanim wygaśnie termin ważności wizy, o którą osoba ubiegająca się o wizę występuje.

▼M5

2. O decyzji w sprawie odmowy oraz powodach odmowy powiadamia się osobę ubiegającą się o wizę przy użyciu standardowego formularza określonego w załączniku VI w języku państwa członkowskiego, które podjęło ostateczną decyzję w sprawie wniosku, i w innym języku urzędowym instytucji Unii.

▼B

3. Osobom ubiegającym się o wizę, którym odmówiono wydania wizy, przysługuje prawo do odwołania się od takiej decyzji. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone przeciwko państwu członkowskiemu, które podjęło ostateczną decyzję w sprawie wniosku, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie udzielają osobom ubiegającym się o wizę informacji dotyczących trybu postępowania w przypadku odwołania, jak określono w załączniku VI.

▼M5

_____

▼B

5. Informacje na temat odmowy wydania wizy wprowadza się do VIS zgodnie z art. 12 rozporządzenia w sprawie VIS.

ROZDZIAŁ V

Zmiany dotyczące wydanej wizy

Artykuł 33

Przedłużenie

1. Okres ważności wydanej wizy lub długość pobytu objętego tą wizą przedłuża się, jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego uzna, że posiadacz wizy wykazał, iż na skutek siły wyższej lub ze względów humanitarnych nie jest możliwe opuszczenie przez niego terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy lub przed końcem objętego wizą dozwolonego okresu pobytu. Takiego przedłużenia dokonuje się bezpłatnie.

2. Okres ważności wydanej wizy lub długość pobytu objętego tą wizą można przedłużyć, jeżeli posiadacz wizy przedstawi dowód na istnienie ważnych powodów osobistych uzasadniających przedłużenie okresu ważności lub okresu pobytu. Za takie przedłużenie pobiera się opłatę w wysokości 30 EUR.

3. Ważność terytorialna przedłużonej wizy pozostaje taka sama jak w przypadku wizy pierwotnej, chyba że organ dokonujący przedłużenia postanowi inaczej.

4. Organem właściwym do przedłużenia ważności wizy jest organ państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się dany obywatel państwa trzeciego w chwili wystąpienia o to przedłużenie.

5. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji organy właściwe w sprawach przedłużenia okresu ważności wizy.

6. Do przedłużenia wizy używa się naklejki wizowej.

▼B

7. Informacje na temat przedłużonej wizy wprowadza się do systemu VIS zgodnie z art. 14 rozporządzenia w sprawie VIS.

Artykuł 34

Unieważnienie i cofnięcie wizy

1. Wizę unieważnia się, jeżeli okaże się, że w chwili wydawania wizy warunki uprawniające do jej otrzymania nie były spełnione, zwłaszcza jeżeli istnieją poważne powody, by przypuszczać, że wizę uzyskano w sposób nieuczciwy. Wizę unieważnia zasadniczo właściwy organ państwa członkowskiego, które ją wydało. Wizę może unieważnić właściwy organ innego państwa członkowskiego; o unieważnieniu tym jest informowany organ państwa członkowskiego, które wydało wizę.

2. Wiza jest cofana, jeżeli okaże się, że warunki uprawniające do jej otrzymania nie są już spełniane. Wizę cofa zasadniczo właściwy organ państwa członkowskiego, które ją wydało. Wizę może cofnąć właściwy organ innego państwa członkowskiego; o cofnięciu tym jest informowany organ państwa członkowskiego, które wydało wizę.

3. Wizę można cofnąć na wniosek posiadacza wizy. Właściwy organ państwa członkowskiego, które wydało wizę, jest informowany o cofnięciu wizy.

4. Nieprzedstawienie przez posiadacza wizy na granicy co najmniej jednego dokumentu uzupełniającego, o którym mowa w art. 14 ust. 3, nie prowadzi automatycznie do unieważnienia lub cofnięcia wizy.

5. W przypadku unieważnienia lub cofnięcia wizy opatruje się ją stemplem „UNIEWAŻNIONO” lub „COFNIĘTO”, a optycznie zmienny element naklejki wizowej, element zabezpieczający zwany „efektem obrazu ukrytego” oraz napis „wiza” unieważnia się przekreśleniem.

6. Decyzję w sprawie unieważnienia lub cofnięcia wizy oraz powody takiej decyzji przedstawia się osobie ubiegającej się o wizę na standardowym formularzu określonym w załączniku VI.

7. Posiadaczowi wizy, która została unieważniona lub cofnięta, przysługuje prawo do odwołania się od odnośnej decyzji, chyba że wiza została cofnięta na jego wniosek zgodnie z ust. 3. Postępowanie odwoławcze prowadzone jest przeciwko państwu członkowskiemu, które podjęło decyzję w sprawie unieważnienia lub cofnięcia wizy, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie udzielają osobom ubiegającym się o wizę informacji dotyczących trybu postępowania w przypadku odwołania, jak określono w załączniku VI.

8. Informacje o unieważnionej lub cofniętej wizie wprowadza się do systemu VIS zgodnie z art. 13 rozporządzenia w sprawie VIS.

ROZDZIAŁ VI

Wizy wydawane na granicach zewnętrznych

Artykuł 35

Występowanie o wizę na granicy zewnętrznej

1. W wyjątkowych przypadkach wizy mogą być wydawane na przejściach granicznych, gdy spełnione zostaną następujące warunki:

a) osoba ubiegająca się o wizę spełnia warunki określone w art. 5 ust. 1 lit. a), c), d) i e) kodeksu granicznego Schengen;

▼B

b) osoba ubiegająca się o wizę nie mogła wystąpić o wizę wcześniej i przedstawia, w razie potrzeby, dokumenty uzupełniające, które potwierdzają niemożliwe do przewidzenia i bezwzględne przyczyny uzasadniające konieczność wjazdu; oraz

c) ocenia się, że powrót osoby ubiegającej się o wizę do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub jej tranzyt przez terytorium krajów innych niż państwa członkowskie w pełni stosujące dorobek Schengen jest pewny.

2. Jeżeli o wizę wystąpiono na granicy zewnętrznej, można odstąpić od wymogu posiadania przez osobę ubiegającą się o wizę podróżnego ubezpieczenia medycznego, w przypadku gdy takie podróżne ubezpieczenie medyczne nie jest dostępne na przejściu granicznym lub ze względów humanitarnych.

3. Wiza wydana na granicy zewnętrznej jest wizą jednolitą uprawniającą jej posiadacza do pobytu o długości nieprzekraczającej 15 dni, w zależności od celu i warunków planowanego pobytu. W przypadku tranzytu długość dozwolonego pobytu odpowiada czasowi potrzebnemu na tranzyt.

4. Jeżeli warunki określone w art. 5 ust. 1 lit. a), c), d) i e) kodeksu granicznego Schengen nie są spełnione, organy odpowiedzialne za wydanie wizy na granicy mogą zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia wydać wizę o ograniczonej ważności terytorialnej ważną jedynie na terytorium wydającego państwa członkowskiego.

5. Zasadniczo na granicy zewnętrznej nie wydaje się wiz obywatelom państw trzecich należącym do kategorii osób, co do których wymagane jest uprzednie zasięgnięcie opinii zgodnie z art. 22.

W wyjątkowych przypadkach, zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. a), osobom takim można jednak wydać na granicy zewnętrznej wizę o ograniczonej ważności terytorialnej, ważną jedynie na terytorium wydającego państwa członkowskiego.

6. Poza powodami odmowy wydania wizy, przedstawionymi w art. 32 ust. 1, wizy odmawia się na przejściu granicznym, jeżeli warunki, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, nie są spełnione.

7. Stosuje się przepisy art. 32 ust. 3 i załącznika VI dotyczące uzasadnienia decyzji odmownej i powiadomienia o niej oraz dotyczące prawa do odwołania.

Artykuł 36

Wizy wydawane na granicach zewnętrznych marynarzom podróżującym tranzytem

1. Marynarzowi podlegającemu obowiązkowi posiadania wizy podczas przekraczania zewnętrznych granic państw członkowskich można wydać na granicy wizę na tranzyt w następujących przypadkach:

a) jeżeli spełnia on warunki określone w art. 35 ust. 1; oraz

b) jeżeli przekracza on daną granicę, aby się zaokrętować bądź ponownie zaokrętować na statek, na którym będzie pracował jako marynarz, lub wyokrętować ze statku, na którym pracował jako marynarz.

▼M5

_____

▼M5

2a. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych instrukcje operacyjne dotyczące wydawania marynarzom wiz na granicy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.

▼B

3. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się bez uszczerbku dla art. 35 ust. 3, 4 i 5.

TYTUŁ IV

ZARZĄDZANIE ADMINISTRACYJNE I ORGANIZACJA

Artykuł 37

Organizacja wydziałów wizowych

1. Państwa członkowskie odpowiadają za organizację wydziałów wizowych swoich konsulatów.

Aby zapobiec spadkowi czujności i chronić pracowników przed presją na szczeblu lokalnym, należy w odpowiednich przypadkach wprowadzić systemy rotacji pracowników mających bezpośredni kontakt z osobami ubiegającymi się o wizę. Szczególną uwagę zwraca się na jasną strukturę służbową i wyraźny przydział oraz podział obowiązków związanych z podejmowaniem ostatecznych decyzji w sprawie wniosków. Prawo dostępu do systemów VIS i SIS oraz innych informacji poufnych ogranicza się do niewielkiej liczby odpowiednio upoważnionych stałych pracowników. Podejmuje się stosowne działania w celu uniemożliwienia osobom nieupoważnionym dostępu do takich baz danych.

▼M5

2. Aby zapobiec oszustwom lub utracie naklejek wizowych, należy je przechowywać i posługiwać się nimi zgodnie z odpowiednimi zasadami bezpieczeństwa. Każdy konsulat prowadzi ewidencję zapasów naklejek wizowych i odnotowuje sposób wykorzystania każdej naklejki wizowej. Wszelkie istotne przypadki utraty niewypełnionych naklejek wizowych są zgłaszane Komisji.

3. Konsulaty lub organy centralne przechowują wnioski w swoich archiwach w formie papierowej lub elektronicznej. Akta każdego wniosku zawierają odpowiednie informacje umożliwiające w razie potrzeby odtworzenie podstawy decyzji podjętej w sprawie wniosku.

Akta każdego wniosku przechowuje się przez okres co najmniej roku, licząc od dnia wydania decyzji w sprawnie wniosku, o której mowa w art. 23 ust. 1, lub – w przypadku odwołania – do dnia zakończenia postępowania odwoławczego, w zależności od tego, który termin jest dłuższy. Jeżeli ma to zastosowanie, akta indywidualnych wniosków elektronicznych przechowuje się przez okres ważności wydanej wizy.

▼B

Artykuł 38

▼M5

Zasoby niezbędne do rozpatrywania wniosków i monitorowania procedur wizowych

1. Państwa członkowskie wysyłają do konsulatów odpowiedni personel w wystarczającej liczbie do wykonywania zadań związanych z rozpatrywaniem wniosków, tak aby zapewnić odpowiednią i jednolitą jakość obsługi interesantów.

▼M5

1a. Państwa członkowskie zapewniają, aby cała procedura wizowa przeprowadzana w konsulatach, w tym składanie i rozpatrywanie wniosków, drukowanie naklejek wizowych i praktyczna współpraca z usługodawcami zewnętrznymi, była monitorowana przez członków personelu pochodzących z państw członkowskich w celu zapewnienia integralności wszystkich etapów procedury.

▼B

2. Lokale spełniają odpowiednie wymogi funkcjonalności i pozwalają na stosowanie odpowiednich środków bezpieczeństwa.

▼M5

3. Organy centralne państw członkowskich zapewniają członkom personelu pochodzącym z ich państwa i miejscowym członkom personelu odpowiednie szkolenia oraz są odpowiedzialne za udzielanie im pełnych, dokładnych i aktualnych informacji na temat stosownych przepisów prawa Unii i prawa krajowego.

3a. Jeżeli rozpatrywaniem wniosków i podejmowaniem decyzji w ich sprawie zajmują się organy centralne, o czym mowa w art. 4 ust. 1a, państwa członkowskie organizują specjalne szkolenia w celu zapewnienia, by członkowie personelu tych organów centralnych dysponowali wystarczającą i aktualną wiedzą na temat uwarunkowań społeczno-gospodarczych w danym kraju oraz pełnymi, dokładnymi i aktualnymi informacjami na temat stosownych przepisów prawa Unii i prawa krajowego.

3b. Państwa członkowskie zapewniają również, by konsulaty dysponowały wystarczającą liczbą odpowiednio wyszkolonych członków personelu, którzy będą pomagać organom centralnym w rozpatrywaniu wniosków i podejmowaniu decyzji w ich sprawie, zwłaszcza poprzez uczestniczenie w spotkaniach organizowanych w ramach lokalnej współpracy schengeńskiej, wymianę informacji z innymi konsulatami i z organami lokalnymi, gromadzenie na szczeblu lokalnym odpowiednich informacji na temat ryzyka migracyjnego i oszukańczych praktyk oraz przeprowadzanie rozmów i dodatkowych analiz.

▼B

4. Organy centralne państw członkowskich zapewniają częstą i odpowiednią kontrolę przebiegu rozpatrywania wniosków oraz podejmują działania zaradcze w przypadku wykrycia odstępstw od przepisów niniejszego rozporządzenia.

▼M5

5. Państwa członkowskie zapewniają istnienie procedury, która umożliwi osobom ubiegającym się o wizę składanie skarg dotyczących:

a) zachowania personelu konsulatu i, w stosownych przypadkach, usługodawców zewnętrznych; lub

b) procesu składania wniosków.

Konsulaty lub organy centralne prowadzą rejestr skarg i podjętych działań następczych.

Państwa członkowskie udostępniają publicznie informacje na temat procedury przewidzianej w niniejszym ustępie.

▼B

Artykuł 39

Zachowanie personelu

1. Konsulaty państw członkowskich zapewniają osobom ubiegającym się o wizę uprzejmą obsługę.

▼M5

2. Pracownicy konsularni i pracownicy organów centralnych wykonują swoje obowiązki służbowe z pełnym poszanowaniem godności ludzkiej. Podejmowane przez nich środki muszą być współmierne do zamierzonych celów.

3. Podczas wykonywania obowiązków służbowych pracownicy konsularni i pracownicy organów centralnych nie dyskryminują nikogo ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

Artykuł 40

Organizacja konsulatów i współpraca konsularna

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za opracowanie procedur związanych z wnioskami.

2. Państwa członkowskie:

a) wyposażają swoje konsulaty i organy odpowiadające za wydawanie wiz na granicach, a także siedziby swoich konsulów honorowych – jeżeli korzystają z ich pomocy w pobieraniu identyfikatorów biometrycznych zgodnie z art. 42 – w środki konieczne do pobierania identyfikatorów biometrycznych;

b) w ramach porozumień o reprezentacji lub dowolnej innej formy współpracy konsularnej współpracują z co najmniej jednym innym państwem członkowskim.

3. Państwo członkowskie może również współpracować z usługodawcą zewnętrznym zgodnie z art. 43.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o organizacji służby konsularnej i współpracy konsularnej w każdej lokalizacji.

5. W razie zaprzestania współpracy z innymi państwami członkowskimi państwa członkowskie starają się zapewnić ciągłość pełnej obsługi.

▼B

Artykuł 42

Korzystanie z pomocy konsulów honorowych

1. Do wykonywania niektórych lub wszystkich czynności, o których mowa w art. 43 ust. 6, mogą zostać upoważnieni także konsulowie honorowi. Należy podjąć odpowiednie środki, aby zagwarantować ochronę danych oraz bezpieczeństwo.

2. Jeżeli konsul honorowy nie jest urzędnikiem służby cywilnej państwa członkowskiego, wykonuje on wspomniane czynności zgodnie z wymogami określonymi w załączniku X, z wyjątkiem przepisów zawartych w pkt D lit. c) tego załącznika.

3. Jeżeli konsul honorowy jest urzędnikiem służby cywilnej państwa członkowskiego, państwo to zapewnia stosowanie warunków porównywalnych z tymi, które miałyby zastosowanie, gdyby czynności te były wykonywane przez jego konsulat.

▼B

Artykuł 43

Współpraca z usługodawcami zewnętrznymi

1. Państwa członkowskie dążą do tego, aby współpraca z usługodawcą zewnętrznym obejmowała co najmniej jeszcze jedno państwo członkowskie, bez uszczerbku dla przepisów o zamówieniach publicznych i zasad konkurencji.

2. Podstawą współpracy z usługodawcą zewnętrznym jest instrument prawny, który spełnia wymogi określone w załączniku X.

▼M5

_____

▼B

4. Analiza wniosków, rozmowy (w odpowiednich przypadkach), podejmowanie decyzji w sprawie wniosków oraz druk i umieszczanie naklejek wizowych dokonywane są wyłącznie przez konsulat.

▼M5

5. Usługodawcy zewnętrzni w żadnym przypadku nie mają dostępu do VIS. Dostęp do VIS jest zastrzeżony wyłącznie dla odpowiednio upoważnionego personelu konsulatów lub organów centralnych.

▼B

6. Usługodawcy zewnętrznemu można powierzyć wykonywanie jednej lub więcej poniższych czynności:

▼M5

a) udzielanie ogólnych informacji na temat wymogów wizowych, zgodnie z art. 47 ust. 1 lit. a)–c), oraz na temat formularzy wniosków;

▼B

b) informowanie osób ubiegających się o wizę o wymaganych dokumentach uzupełniających, wymienionych w liście kontrolnej;

▼M5

c) przyjmowanie danych i wniosków (łącznie z pobieraniem identyfikatorów biometrycznych) i przekazywanie wniosku konsulatowi lub organom centralnym;

▼B

d) pobieranie należnej opłaty;

▼M5

e) planowanie terminów wizyt osoby ubiegającej się o wizę, w stosownych przypadkach, w konsulacie lub w pomieszczeniach usługodawcy zewnętrznego;

f) przyjmowanie dokumentów podróży, łącznie z ewentualnym powiadomieniem o odmowie, od konsulatu lub organów centralnych i zwracanie ich osobie ubiegającej się o wizę.

7. Wybierając usługodawcę zewnętrznego, dane państwo członkowskie ocenia wiarygodność i wypłacalność organizacji lub przedsiębiorstwa oraz upewnia się, czy nie zachodzi konflikt interesów. Ocena obejmuje w stosownych przypadkach weryfikację niezbędnych pozwoleń, wpisów w rejestrze, statutów i umów z bankami.

▼B

8. Dane państwo(-a) członkowskie zapewnia(-ją) przestrzeganie przez wybranego usługodawcę zewnętrznego warunków nałożonych na niego na mocy instrumentu prawnego, o którym mowa w ust. 2.

▼M5

9. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za przestrzeganie przepisów dotyczących ochrony danych osobowych oraz zapewniają, aby usługodawca zewnętrzny podlegał monitorowaniu przez organy nadzorcze ds. ochrony danych zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ([1]).

▼B

10. Dane państwo(-a) członkowskie zapewnia(-ją) przeszkolenie usługodawcy zewnętrznego, odpowiednio do wiedzy potrzebnej do właściwej obsługi i właściwego informowania osób ubiegających się o wizę.

11. Dane państwo(-a) członkowskie ściśle nadzoruje(-ą) realizację postanowień instrumentu prawnego, o którym mowa w ust. 2, w tym:

▼M5

a) ogólne informacje o kryteriach, warunkach i procedurach obowiązujących przy ubieganiu się o wizę określonych w art. 47 ust. 1 lit. a)–c) oraz o treści formularzy wniosku, których to informacji usługodawca zewnętrzny udziela osobom ubiegającym się o wizę;

b) wszelkie techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa wymagane do ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub niezgodnym z prawem zniszczeniem, przypadkowym utraceniem, zmodyfikowaniem, nieuprawnionym ujawnieniem lub nieuprawnionym dostępem – w szczególności gdy współpraca wiąże się z przekazywaniem akt i danych konsulatowi lub organom centralnym danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) – oraz przed wszelkimi innymi formami niezgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych;

▼B

c) pobieranie i przekazywanie identyfikatorów biometrycznych;

d) środki podejmowane w celu dostosowania się do przepisów dotyczących ochrony danych.

▼M5

W tym celu konsulat(-y) lub organy centralne danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) regularnie i co najmniej raz na dziewięć miesięcy przeprowadzają wyrywkowe kontrole w pomieszczeniach usługodawcy zewnętrznego. Państwa członkowskie mogą zgodzić się na podział obciążenia związanego z takim regularnym monitorowaniem.

11a. Do dnia 1 lutego każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania ze współpracy z usługodawcami zewnętrznymi na całym świecie oraz z ich monitorowania, jak określono w załączniku X pkt C.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

▼B

12. W razie rozwiązania współpracy z usługodawcą zewnętrznym państwa członkowskie zapewniają ciągłość pełnej obsługi.

13. Państwa członkowskie dostarczają Komisji kopię instrumentu prawnego, o którym mowa w ust. 2.

▼M5

Artykuł 44

Szyfrowanie i bezpieczne przekazywanie danych

1. W przypadku współpracy między państwami członkowskimi i współpracy z usługodawcą zewnętrznym oraz w przypadku korzystania z pomocy konsulów honorowych dane państwo(-a) członkowskie zapewnia(-ją), by dane – czy to przekazywane drogą elektroniczną, czy też przekazywane fizycznie na nośniku elektronicznym – były całkowicie zaszyfrowane.

2. W państwach trzecich zakazujących przekazywania zaszyfrowanych danych drogą elektroniczną, dane państwo(-a) członkowskie nie zezwala(-ją) na przekazywanie danych drogą elektroniczną.

W takich przypadkach dane państwo(-a) członkowskie zapewnia(-ją), aby dane elektroniczne w formie całkowicie zaszyfrowanej na nośniku elektronicznym zostały fizycznie przekazane przez urzędnika konsularnego państwa członkowskiego lub, jeżeli przekazanie danych tą drogą wymagałoby nieproporcjonalnie dużych lub nieuzasadnionych nakładów – w inny bezpieczny i pewny sposób, na przykład przez uznane podmioty mające doświadczenie w transporcie w odnośnych państwach trzecich dokumentów wymagających szczególnej ochrony.

3. We wszystkich przypadkach poziom bezpieczeństwa podczas przekazywania danych jest dostosowywany do wrażliwego charakteru tych danych.

▼B

Artykuł 45

Współpraca konsularna państw członkowskich z pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi

1. Państwa członkowskie mogą współpracować z pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi, które będą pośredniczyć w przyjmowaniu wniosków, ale nie będą pobierać identyfikatorów biometrycznych.

2. Taka współpraca opiera się na akredytacji udzielonej przez właściwe organy państw członkowskich. Akredytacja jest przyznawana w szczególności po sprawdzeniu następujących danych:

a) aktualny status pośrednika komercyjnego: aktualna licencja, wpis do rejestru, umowy z bankami;

b) obowiązujące umowy z partnerami komercyjnymi mającymi siedzibę na terytorium państw członkowskich, oferującymi zakwaterowanie i inne usługi związane z wycieczkami zorganizowanymi;

c) umowy z firmami transportowymi, które muszą obejmować podróż do miejsca przeznaczenia oraz zagwarantowaną, ustaloną na określoną datę podróż powrotną.

▼M5

3. Akredytowane pośredniczące podmioty komercyjne podlegają regularnej wyrywkowej kontroli polegającej na przeprowadzaniu rozmów bezpośrednich lub telefonicznych z osobami ubiegającymi się o wizę, sprawdzaniu wycieczek i miejsc zakwaterowania, oraz – w przypadku gdy uznane to zostanie za konieczne – weryfikacji dokumentów związanych z powrotem grup do kraju.

▼B

4. W ramach lokalnej współpracy schengeńskiej wymienia się informacje na temat działania akredytowanych pośredniczących podmiotów komercyjnych dotyczące wykrytych nieprawidłowości oraz odrzuconych wniosków przekazanych przez pośredniczące podmioty komercyjne oraz na temat wykrytych form fałszerstw dokumentów podróży oraz zaplanowanych, lecz niedoszłych do skutku wycieczek.

5. W ramach lokalnej współpracy schengeńskiej wymienia się wykazy pośredniczących podmiotów komercyjnych, którym została przyznana akredytacja przez każdy z konsulatów lub którym akredytację cofnięto, wraz z uzasadnieniem decyzji o cofnięciu akredytacji.

▼M5

Każdy konsulat i organy centralne w stosownych przypadkach podają do ogólnej wiadomości wykaz akredytowanych pośredniczących podmiotów komercyjnych, z którymi prowadzą współpracę.

▼B

Artykuł 46

Opracowywanie danych statystycznych

Państwa członkowskie opracowują, zgodnie z tabelą przedstawioną w załączniku XII, roczne statystyki na temat wiz. Statystyki te przedkłada się do dnia 1 marca za poprzedni rok kalendarzowy.

Artykuł 47

Podawanie informacji do ogólnej wiadomości

1. Organy centralne państw członkowskich i konsulaty podają do ogólnej wiadomości wszystkie istotne informacje związane ze składaniem wniosków wizowych, a zwłaszcza:

a) kryteria, warunki i procedury obowiązujące przy ubieganiu się o wizę;

▼M5

aa) kryteria dopuszczalności wniosku przewidziane w art. 19 ust. 1;

ab) informacje o tym, że dane biometryczne należy co do zasady pobierać co 59 miesięcy, licząc od daty ich pierwszego pobrania;

▼B

b) w stosownych przypadkach – sposób umówienia się na spotkanie;

▼M5

c) miejsce, w którym można złożyć wniosek (właściwy konsulat lub usługodawca zewnętrzny);

▼B

d) akredytowane pośredniczące podmioty komercyjne;

e) informację o braku skutków prawnych stempla, o którym mowa w art. 20;

f) terminy rozpatrywania wniosków określone w art. 23 ust. 1, 2 i 3;

g) państwa trzecie, których obywatele lub obywatele należący do szczególnych kategorii są przedmiotem uprzedniej opinii lub informacji;

▼B

h) że osoba ubiegająca się o wizę musi zostać powiadomiona o negatywnej decyzji w sprawie wniosku, że należy podać powody takiej decyzji i że osoby ubiegające się o wizę, których wniosek spotkał się z odmową, mają prawo do odwołania, wraz z informacją dotyczącą trybu postępowania w przypadku odwołania, w tym o właściwym organie oraz o terminach złożenia odwołania;

i) że posiadanie wizy nie jest równoznaczne z automatycznym prawem wjazdu i że posiadacz wizy zostanie poproszony na granicy zewnętrznej o przedstawienie dowodów, że spełnia warunki wjazdu, zgodnie z tym, co przewidziano w art. 5 kodeksu granicznego Schengen;

▼M5

j) informacje o procedurze wnoszenia skarg przewidzianej w art. 38 ust. 5.

▼B

2. Reprezentujące i reprezentowane państwo członkowskie podają do ogólnej wiadomości informacje dotyczące porozumień o wzajemnej reprezentacji, o których mowa w art. 8, zanim takie porozumienia wejdą w życie.

TYTUŁ V

LOKALNA WSPÓŁPRACA SCHENGEŃSKA

Artykuł 48

Lokalna współpraca schengeńska między konsulatami państw członkowskich

▼M5

1. Aby zapewnić jednolite stosowanie wspólnej polityki wizowej uwzględniające uwarunkowania lokalne, konsulaty i delegatury Unii prowadzą współpracę w ramach każdego obszaru właściwości.

W tym celu, zgodnie z art. 5 ust. 3 decyzji Rady 2010/427/UE ([1]), Komisja wydaje delegaturom Unii instrukcje dotyczące wykonywania odpowiednich zadań koordynacyjnych przewidzianych w niniejszym artykule.

W przypadku rozpatrywania przez organy centralne wniosków złożonych w danym obszarze właściwości i podejmowaniu decyzji w ich sprawie, o czym mowa w art. 4 ust. 1a, państwa członkowskie zapewniają aktywny udział tych organów centralnych w lokalnej współpracy schengeńskiej. Pracownicy uczestniczący w lokalnej współpracy schengeńskiej zostają odpowiednio przeszkoleni i włączeni w rozpatrywanie wniosków w danym obszarze właściwości.

1a. Państwo członkowskie i Komisja współpracują w szczególności w celu:

a) przygotowania jednolitego wykazu dokumentów uzupełniających, jakie ma złożyć osoba ubiegająca się o wizę, uwzględniając art. 14;

([1]) Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

▼M5

b) przygotowania wdrożenia na szczeblu lokalnym art. 24 ust. 2 dotyczącego wydawania wiz wielokrotnego wjazdu;

c) zapewnienia, w stosownych przypadkach, jednolitego tłumaczenia formularza wniosku;

d) utworzenia wykazu dokumentów podróży wydawanych przez państwo, w którym znajduje się konsulat, i regularnego aktualizowania tego wykazu;

e) opracowania wspólnego arkusza informacyjnego zawierającego informacje, o których mowa w art. 47 ust. 1;

f) monitorowania, w stosownych przypadkach, wdrażania art. 25a ust. 5 i 6.

———————

3. Państwa członkowskie w ramach lokalnej współpracy schengeńskiej wymieniają między sobą następujące informacje:

a) kwartalne dane statystyczne dotyczące wiz jednolitych, wiz o ograniczonej ważności terytorialnej i tranzytowych wiz lotniskowych, o które wnioskowano, które zostały wydane oraz których wydania odmówiono;

b) informacje dotyczące oceny ryzyka migracyjnego oraz ryzyka związanego z bezpieczeństwem, w szczególności na temat:

(i) struktury społeczno-gospodarczej państwa, w którym znajduje się konsulat;

(ii) źródeł informacji na szczeblu lokalnym, w tym dotyczących zabezpieczenia społecznego, ubezpieczenia zdrowotnego, rejestrów skarbowych oraz rejestracji wjazdów i wyjazdów;

(iii) użycia fałszywych, przerobionych lub podrobionych dokumentów;

(iv) szlaków imigracji nieuregulowanej;

(v) tendencji w zakresie oszustw;

(vi) tendencji w zakresie odmów;

c) informacje na temat współpracy z usługodawcami zewnętrznymi i z firmami transportowymi;

d) informacje dotyczące towarzystw ubezpieczeniowych oferujących odpowiednie podróżne ubezpieczenie medyczne, w tym weryfikacji zakresu ubezpieczenia i ewentualnej franszyzy.

▼B

4. Regularnie organizuje się spotkania państw członkowskich i Komisji dotyczące lokalnej współpracy schengeńskiej, a konkretnie kwestii operacyjnych związanych z realizacją wspólnej polityki wizowej. Spotkania te są zwoływane przez Komisję, chyba że na wniosek Komisji zapadną inne ustalenia.

W ramach lokalnej współpracy schengeńskiej można organizować spotkania dotyczące jednego tematu i tworzyć podgrupy do analizy konkretnych zagadnień.

5. Systematycznie sporządza się sprawozdania podsumowujące spotkania poświęcone lokalnej współpracy schengeńskiej i rozprowadza się je na szczeblu lokalnym. Komisja może zlecić sporządzanie sprawozdań państwu członkowskiemu. Konsulaty każdego państwa członkowskiego przekazują sprawozdania swoim organom centralnym.

▼M5

———————

▼B

6. Przedstawiciele konsulatów państw członkowskich niestosujących wspólnotowego dorobku prawnego w dziedzinie wiz lub przedstawiciele państw trzecich mogą być doraźnie zapraszani do udziału w spotkaniach w celu wymiany informacji o kwestiach związanych z wizami.

▼M5

7. Do dnia 31 grudnia każdego roku sporządza się roczne sprawozdanie dotyczące każdego obszaru właściwości. Na podstawie tych sprawozdań Komisja sporządza sprawozdanie roczne na temat stanu lokalnej współpracy schengeńskiej, które przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

▼B

TYTUŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 49

Ustalenia w odniesieniu do igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich

Państwa członkowskie organizujące igrzyska olimpijskie lub paraolimpijskie stosują szczególne procedury i warunki ułatwiające wydawanie wiz, określone w załączniku XI.

▼M5

Artykuł 51

Instrukcje dotyczące praktycznego stosowania niniejszego rozporządzenia

Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych instrukcje operacyjne dotyczące praktycznego stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.

Artykuł 51a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 16 ust. 9, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 1 sierpnia 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

▼M5

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 16 ust. 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ([1]).

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 16 ust. 9 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 52

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet („komitet ds. wiz"). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([2]).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

▼B

Artykuł 53

Zgłaszanie

1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji:

a) uzgodnienia dotyczące reprezentowania państw, o których mowa w art. 8;

([1]) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.
([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

▼B

b) państwa trzecie, których obywatele muszą w danym państwie członkowskim posiadać wizę lotniskową podczas tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych znajdujących się na ich terytorium, zgodnie z art. 3;

c) w stosownym przypadku – krajowy formularz potwierdzający pokrycie kosztów pobytu przez inną osobę lub zakwaterowanie u osoby prywatnej, o którym mowa w art. 14 ust. 4;

d) wykaz państw trzecich, co do których należy zasięgnąć opinii, o której mowa w art. 22 ust. 1;

e) wykaz państw trzecich, co do których wymagane jest przekazywanie informacji, o których mowa w art. 31 ust. 1;

f) dodatkowe wpisy krajowe w sekcji „uwagi” na naklejce wizowej, o których mowa w art. 27 ust. 2;

g) organy władzy właściwe do przedłużenia okresu ważności wizy, o których mowa w art. 33 ust. 5;

h) wybrane formy współpracy – zgodnie z art. 40;

i) statystki opracowane zgodnie z art. 46 i załącznikiem XII.

2. Komisja udostępnia informacje zgłoszone zgodnie z ust. 1 państwom członkowskim i podaje je do ogólnej wiadomości poprzez stale aktualizowaną publikację elektroniczną.

Artykuł 54

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 767/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 767/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) »wizę jednolitą« zdefiniowaną w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (*);

(*) Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.”;

b) skreśla się lit. b);

c) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) »wizę lotniskową« zdefiniowaną w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 810/2009;”;

d) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) »wizę o ograniczonej ważności terytorialnej« zdefiniowaną w art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 810/2009;”;

e) skreśla się lit. e);

▼B

2) w art. 8 ust. 1 słowa: „W chwili otrzymania wniosku wizowego” zastępuje się słowami:

„Jeżeli wniosek wizowy jest dopuszczalny zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 810/2009”;

3) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) nagłówek otrzymuje brzmienie:

„Dane wprowadzane do wniosku”;

▼C2

b) w pkt 4 wprowadza się następujące zmiany:

▼B

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) nazwisko (nazwisko rodowe), nazwisko przy urodzeniu (poprzednie nazwisko lub nazwiska rodowe); imię/imiona (imię/imiona nadane); datę urodzenia, miejsce urodzenia i kraj urodzenia, płeć;”;

(ii) skreśla się lit. e);

(iii) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) państwo(-a) członkowskie będące docelowym miejscem wizyty i czas trwania planowanego pobytu lub tranzytu;”;

(iv) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) głównego(-ych) celu(-ów) podróży;”;

(v) lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) planowana data przyjazdu do strefy Schengen i planowana data wyjazdu ze strefy Schengen;”;

(vi) lit. j) otrzymuje brzmienie:

„j) państwa członkowskiego pierwszego wjazdu;”;

(vii) lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) adres miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o wizę;”;

(viii) w lit. l) słowo: „szkoły” zastępuje się słowami: „instytucji edukacyjnej”;

(ix) w lit. m) słowa: „ojca i matki” zastępuje się słowami: „osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego”;

4) w art. 10 ust. 1 dodaje się lit. k) w brzmieniu:

„k) w stosownych przypadkach, informację o tym, że naklejka wizowa została wypełniona ręcznie.”;

5) w art. 11 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli organ wizowy reprezentujący inne państwo członkowskie zaprzestaje rozpatrywania wniosku wizowego, do pliku danych dotyczących wniosku dodaje on następujące dane:”;

6) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) informację o odmowie wydania wizy oraz o tym, czy dany organ odmówił jej wydania w imieniu innego państwa członkowskiego;”;

▼B

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W pliku danych dotyczących wniosku wizowego należy również wskazać co najmniej jedną z poniższych podstaw odmowy wydania wizy:

a) osoba ubiegająca się o wizę:

(i) przedstawia fałszywy, podrobiony lub przerobiony dokument podróży;

(ii) nie przedstawia potwierdzenia co do celów i warunków planowanego pobytu;

(iii) nie dostarcza dowodu na posiadanie wystarczających środków utrzymania odpowiednich do długości planowanego pobytu oraz środków pozwalających na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania ani na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że udzieli osobie ubiegającej się o wizę pozwolenia na wjazd, albo nie jest w stanie zgodnie z prawem uzyskać takich środków;

(iv) w bieżącym sześciomiesięcznym okresie przebywała już przez trzy miesiące na terytorium państw członkowskich na podstawie wizy jednolitej lub wizy o ograniczonej ważności terytorialnej;

(v) jest osobą, co do której dokonano wpisu nakazującego odmówić pozwolenia na wjazd;

(vi) jest uważana za osobę, której obecność stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub zdrowia publicznego w myśl art. 2 pkt 19 kodeksu granicznego Schengen lub dla stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich, a zwłaszcza w krajowych bazach danych należących do państw członkowskich jest na jej temat wpis, który z wymienionych względów nakazywałby odmówić jej pozwolenia na wjazd;

(vii) nie dostarcza dowodu na posiadanie odpowiedniego, ważnego podróżnego ubezpieczenia medycznego – jeżeli dotyczy;

b) okazało się, że informacje złożone na potwierdzenie celów i warunków planowanego pobytu nie są wiarygodne;

c) nie można było ustalić z całą pewnością, czy osoba ubiegająca się o wizę zamierza rzeczywiście opuścić terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy;

d) nie przedstawiono wystarczającego dowodu na to, że osoba ubiegająca się o wizę nie mogła wystąpić o nią z wyprzedzeniem i w z związku z tym musi wystąpić o wizę na granicy.”;

7) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Dane dodawane w przypadku wizy unieważnionej lub cofniętej

1. Jeżeli została podjęta decyzja o unieważnieniu lub cofnięciu wizy, organ wizowy, który podjął decyzję, dodaje następujące dane do pliku danych:

a) informację o unieważnieniu lub cofnięciu wizy;

▼B

b) organ, który unieważnił lub cofnął wizę, w tym jego usytuowanie;

c) miejsce i datę wydania decyzji.

2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również następujące powody unieważnienia lub cofnięcia wizy:

a) co najmniej jeden z powodów wymienionych w art. 12 ust. 2;

b) wniosek posiadacza wizy o jej cofnięcie.”;

8) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit wprowadzający otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli została podjęta decyzja o przedłużeniu okresu ważności wizy lub długości pobytu objętego tą wizą, organ wizowy, który przedłużył wizę, dodaje następujące dane do pliku danych:”;

(ii) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) numer naklejki wizowej przedłużonej wizy;”;

(iii) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) terytorium, po którym posiadacz wizy ma prawo podróżować, jeżeli ważność terytorialna przedłużonej wizy różni się od ważności terytorialnej wizy pierwotnej;”;

b) w ust. 2 skreśla się lit. c);

9) w art. 15 ust. 1 słowa: „o przedłużeniu lub skróceniu okresu ważności wizy” zastępuje się słowami: „lub przedłużeniu wizy”;

10) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) państwa członkowskiego pierwszego wjazdu;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) typ wydanej wizy;”;

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) głównego(-ych) celu(-ów) podróży;”;

11) w art. 18 ust. 4 lit. c) i art. 19 ust. 2 lit. c) skreśla się słowa: „lub skrócona”; w art. 20 ust. 2 lit. d) i art. 22 ust. 2 lit. d) skreśla się słowa: „lub skrócony”;

12) w art. 23 ust. 1 lit. d) słowa: „unieważniona, cofnięta lub okres jej ważności został skrócony” zastępuje się słowami: „unieważniona lub cofnięta”.

▼M4

———

▼B

Artykuł 56

Uchylenie

1. Uchyla się art. 9–17 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.

2. Tracą moc:

a) decyzja Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 28 kwietnia 1999 r. dotycząca ostatecznych wersji wspólnych instrukcji konsularnych (SCH/Com-ex (99) 13 (wspólne instrukcje konsularne wraz z załącznikami);

b) decyzje Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie rozszerzenia jednolitych wiz (SCH/Com-ex (93) 21) oraz w sprawie wspólnych zasad unieważniania, uchylania lub skracania okresu ważności jednolitych wiz (SCH/Com-ex (93) 24), decyzja Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wymiany informacji statystycznych dotyczących wydawania jednolitych wiz (SCH/Com-ex (94) 25), decyzja Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 21 kwietnia 1998 r. w sprawie wymiany statystyk dotyczących wydanych wiz (SCH/Com-ex (98) 12) i decyzja Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie wprowadzenia ujednoliconego formularza zawierającego dowód zaproszenia, sponsorowania i zakwaterowania (SCH/Com-ex (98) 57);

c) wspólne działanie 96/197/WSiSW z dnia 4 marca 1996 r. w sprawie rozwiązań dotyczących ruchu tranzytowego w portach lotniczych ([1]);

d) rozporządzenie Rady (WE) nr 789/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegające dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych rozpatrywania wniosków wizowych ([2]);

e) rozporządzenie Rady (WE) nr 1091/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie swobody przemieszczania się na podstawie wizy długoterminowej ([3]);

f) rozporządzenie Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem ([4]);

g) art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 390/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającego wspólne instrukcje konsularne dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczące wiz w związku z wprowadzeniem technologii biometrycznych, łącznie z przepisami dotyczącymi organizacji przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych ([5]).

([1]) Dz.U. L 63 z 13.3.1996, s. 8.
([2]) Dz.U. L 116 z 26.4.2001, s. 2.
([3]) Dz.U. L 150 z 6.6.2001, s. 4.
([4]) Dz.U. L 64 z 7.3.2003, s. 1.
([5]) Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 1.

▼B

3. Odesłania do uchylonych aktów prawnych traktowane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku XIII.

Artykuł 57

Monitorowanie i ocena

1. Dwa lata po rozpoczęciu stosowania wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia. Ta ogólna ocena zawiera analizę wyników względem celów rozporządzenia oraz analizę wprowadzenia w życie przepisów niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla sprawozdań, o których mowa w ust. 3.

2. Ocenę, o której mowa w ust. 1, Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Na podstawie tej oceny Komisja przedstawia, jeżeli to konieczne, odpowiednie propozycje zmian do niniejszego rozporządzenia.

3. Trzy lata po oddaniu VIS do eksploatacji, a następnie co cztery lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wprowadzania w życie art. 13, 17, 40–44 niniejszego rozporządzenia, w tym z wprowadzania w życie poboru identyfikatorów biometrycznych oraz korzystania z nich, trafności wybranego standardu ICAO, przestrzegania zasad ochrony danych, współpracy z usługodawcami zewnętrznymi ze szczególnym uwzględnieniem poboru danych biometrycznych, wprowadzania w życie zasady „59 miesięcy na kopiowanie odcisków palców” oraz organizacji procedur związanych z wnioskami. Sprawozdanie obejmuje również dane, zgodnie z art. 17 pkt 12, 13 i 14 oraz art. 50 ust. 4 rozporządzenia w sprawie VIS, o przypadkach, w których pobranie odcisków palców nie było faktycznie możliwe lub nie było wymagane z przyczyn prawnych; dane te są porównane z liczbą przypadków, w których pobrano odciski palców. Sprawozdanie zawiera również informacje o przypadkach, w których osobie niemogącej faktycznie złożyć odcisków palców odmówiono wydania wizy. W razie potrzeby sprawozdaniu towarzyszą odpowiednie propozycje zmiany niniejszego rozporządzenia.

4. W pierwszym ze sprawozdań, o których mowa w ust. 3, należy również ocenić na podstawie analizy zleconej przez Komisję, czy odciski palców pobierane od dzieci w wieku poniżej 12 lat są wystarczająco wiarygodne do celów identyfikacji i weryfikacji, a zwłaszcza, jak odciski palców zmieniają się z wiekiem.

Artykuł 58

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 5 kwietnia 2010 r.

3. Art. 52 oraz art. 53 ust. 1 lit. a)–h) i ust. 2 stosuje się od dnia 5 października 2009 r.

▼B

4. Do sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne) art. 56 ust. 2 lit. d) stosuje się od dnia, o którym mowa w art. 46 rozporządzenia w sprawie VIS.

5. Art. 32 ust. 2 i 3, art. 34 ust. 6 i 7 oraz art. 35 ust. 7 stosuje się od dnia 5 kwietnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

▼M5

ZAŁĄCZNIK I

Ujednolicony formularz wniosku

WNIOSEK O PRZYZNANIE WIZY SCHENGEN

Niniejszy formularz jest bezpłatny

(1)

Członkowie rodzin obywateli UE, EOG lub CH nie wypełniają rubryk nr 21, 22, 30, 31 i 32 (oznaczonych symbolem *).

Wpisy do rubryk 1–3 powinny odpowiadać danym w dokumencie podróży.

1.	Nazwisko:			WYŁĄCZNIE DO UŻYTKU URZĘDOWEGO Data złożenia wniosku: Numer wniosku:
2.	Nazwisko nadane przy urodzeniu (wcześniej używane nazwisko(-ka)):			
3.	Imię (imiona):			
4.	Data urodzenia (dzień-miesiąc-rok):	5. Miejsce urodzenia: 6. Państwo urodzenia:	7. Aktualne obywatelstwo: Obywatelstwo w chwili urodzenia (jeżeli inne): Inne obywatelstwa:	Wniosek złożono: ☐ w ambasadzie/konsulacie ☐ u usługodawcy ☐ u pośredniczącego podmiotu komercyjnego
8.	Płeć: ☐ mężczyzna ☐ kobieta	9. Stan cywilny: ☐ kawaler/panna ☐ żonaty/zamężna ☐ w zarejestrowanym związku partnerskim ☐ w separacji ☐ rozwiedziony/a ☐ wdowiec/wdowa ☐ inny (proszę określić):		☐ na granicy (nazwa): .... ☐ inne:
10.	Osoba sprawująca władzę rodzicielską (w przypadku małoletnich)/opiekun prawny (nazwisko, imię, adres, jeżeli jest inny niż adres wnioskodawcy, numer telefonu, adres poczty elektronicznej i obywatelstwo):			Wniosek przyjęty przez:
11.	Krajowy numer identyfikacyjny (jeżeli dotyczy):			Dokumenty uzupełniające: ☐ dokument podróży ☐ środki utrzymania ☐ zaproszenie
12.	Rodzaj dokumentu podróży: ☐ paszport zwykły ☐ paszport dyplomatyczny ☐ paszport służbowy ☐ paszport urzędowy ☐ paszport specjalny ☐ Inny dokument podróży (proszę określić):			

(1) Logo nie jest wymagane w przypadku Norwegii, Islandii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

▼M5

13. Numer dokumentu:	14. Data wystawienia:	15. Ważny do:	16. Wystawiony przez (nazwa państwa):	☐ podróżne ubezpieczenie medyczne ☐ środek transportu ☐ inne: Decyzja o wizie: ☐ odmowa ☐ przyznano wizę: ☐ A ☐ C ☐ o ograniczone ważności terytorialnej ☐ okres ważności: Od: Do:
17. Dane osobowe członka rodziny będącego obywatelem UE, EOG lub CH (jeżeli dotyczy)				
Nazwisko:		Imię (imiona):		
Data urodzenia (dzień-miesiąc-rok):	Obywatelstwo:		Numer dokumentu podróży lub dowodu tożsamości:	
18. Pokrewieństwo z obywatelem UE, EOG lub CH (jeżeli dotyczy): ☐ małżonek ☐ dziecko ☐ wnuk ☐ wstępny pozostający na utrzymaniu ☐ zarejestrowany związek partnerski ☐ inne:				
19. Adres zamieszkania oraz adres poczty elektronicznej wnioskodawcy:			Nr telefonu:	
20. Zamieszkanie w państwie innym niż państwo aktualnego obywatelstwa: ☐ nie ☐ tak. Dokument pobytowy lub dokument równoważny ..... nr ..... ważny do				
*21. Wykonywany zawód:				Liczba wjazdów: ☐ 1 ☐ 2 ☐ wielokrotny Liczba dni:
* 22. Nazwa, adres i numer telefonu pracodawcy. W przypadku uczniów i studentów – nazwa placówki edukacyjnej:				
23. Cel(-e) podróży: ☐ turystyka ☐ sprawy służbowe ☐ wizyta u rodziny lub przyjaciół ☐ kultura ☐ sport ☐ wizyta urzędowa ☐ względy zdrowotne ☐ nauka ☐ tranzyt lotniczy ☐ inny (proszę określić):				
24. Dodatkowe informacje dotyczące celu pobytu:				
25. Państwo członkowskie będące głównym miejscem docelowym (i inne państwa członkowskie będące celami podróży – jeżeli dotyczy):		26. Państwo członkowskie, do którego następuje pierwszy wjazd:		
27. Liczba wjazdów, o którą się występuje: ☐ pojedynczy wjazd ☐ dwa wjazdy ☐ wielokrotny wjazd Planowana data przyjazdu do strefy Schengen(w ramach pierwszego planowanego pobytu): Planowana data wyjazdu ze strefy Schengen (po zakończeniu pierwszego planowanego pobytu):				
28. Odciski palców zostały pobrane przy rozpatrywaniu wcześniejszego wniosku o wizę Schengen: ☐ nie ☐ tak. Data (jeżeli jest znana) ..... Numer naklejki wizowej (jeżeli jest znany)				

▼M5

29. Zezwolenie na wjazd do państwa docelowego (jeżeli dotyczy): Wydane przez ..... ważne od ..... do	
* 30. Nazwisko i imię osoby (osób) zapraszającej(-ych) z państwa (państw) członkowskiego (członkowskich). Jeżeli nie dotyczy, nazwa hotelu(-li) lub tymczasowy(-we) adres(-y) w państwie(-wach) członkowskim (członkowskich):	
Adres i adres poczty elektronicznej osoby(osób) zapraszającej(-ych)/hotelu(-i)/ adres(-y) tymczasowy(-we):	Nr telefonu:
*31. Nazwa i adres zapraszającego przedsiębiorstwa/zapraszającej organizacji:	
Nazwisko i imię, adres, nr telefonu, i adres poczty elektronicznej osoby kontaktowej w przedsiębiorstwie/organizacji:	Nr telefonu przedsiębiorstwa/organizacji:
*32. Koszty podróży i utrzymania wnioskodawcy w czasie pobytu pokrywa:	
☐ wnioskodawca Środki utrzymania: ☐ środki pieniężne ☐ czeki podróżne ☐ karta kredytowa ☐ opłacone z góry zakwaterowanie ☐ opłacony z góry transport ☐ inne (proszę określić):	☐ osoba pokrywająca koszty pobytu (osoba udzielająca gościny, przedsiębiorstwo, organizacja), proszę określić: ..... ☐ określony w polu 30 lub 31 ..... ☐ inny (proszę określić): Środki utrzymania: ☐ środki pieniężne ☐ zapewnione zakwaterowanie ☐ pokryte wszystkie koszty podczas pobytu ☐ opłacony z góry transport ☐ inne (proszę określić):

Jestem świadomy(-a), że w przypadku odmowy wydania wizy opłata wizowa nie podlega zwrotowi.

Dotyczy ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu:

Jestem świadomy(-a), że w czasie pierwszego pobytu i kolejnych wizyt na terytorium państw członkowskich konieczne jest posiadanie odpowiedniego podróżnego ubezpieczenia medycznego.

Znam i akceptuję poniższe warunki: pobranie danych określonych w niniejszym formularzu wniosku, zrobienie zdjęcia oraz, w stosownych przypadkach, pobranie odcisków palców są konieczne do celów rozpatrzenia wniosku; wszelkie dane osobowe dotyczące mojej osoby, zawarte w formularzu wniosku, wraz z moimi odciskami palców i moim zdjęciem zostaną przedłożone właściwym organom państw członkowskich i będą przez nie przetwarzane w celu podjęcia decyzji w sprawie mojego wniosku.

Dane te oraz dane dotyczące decyzji w sprawie mojego wniosku lub decyzji o unieważnieniu wydanej wizy, jej cofnięciu lub przedłużeniu okresu jej ważności zostaną wprowadzone do systemu informacji wizowej VIS, będą w nim przechowywane maksymalnie przez okres pięciu lat i będą w tym okresie udostępniane organom wizowym i organom właściwym do dokonywania kontroli wizowej na granicach zewnętrznych i na terytorium państw członkowskich oraz organom imigracyjnym i azylowym w państwach członkowskich, by zweryfikowały, czy spełnione są warunki legalnego wjazdu, pobytu i zamieszkania na terytorium państw członkowskich, by stwierdziły, które osoby nie spełniają tych warunków lub przestały je spełniać oraz by rozpatrzyły wniosek azylowy i określiły organ odpowiedzialny za jego rozpatrzenie. Dane te będą pod określonymi warunkami udostępniane także wyznaczonym organom państw członkowskich i Europolowi do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom oraz do celów ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych. Organem odpowiedzialnym w państwie członkowskim za przetwarzanie tych danych jest: [(.....)].

▼**M5**

Jestem świadomy(-a), że mam prawo uzyskać w każdym państwie członkowskim informację o danych dotyczących mojej osoby przechowywanych w systemie VIS oraz informację o państwie członkowskim, które te dane przekazało, oraz żądać, by dane dotyczące mojej osoby zostały poprawione – jeżeli są nieprawidłowe lub usunięte – jeżeli były przetwarzane niezgodnie z prawem. Na moje wyraźne żądanie organ rozpatrujący mój wniosek powiadomi mnie o tym, w jaki sposób mogę skorzystać z prawa do sprawdzenia danych osobowych dotyczących mojej osoby i wystąpić o ich poprawienie lub usunięcie, oraz powiadomi mnie o odnośnych środkach ochrony prawnej zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego. Skargi dotyczące ochrony danych osobowych będą rozpatrywane przez krajowy organ nadzorczy tego państwa członkowskiego [dane kontaktowe: .....].

Oświadczam, że zgodnie z moją wiedzą wszystkie podane przeze mnie informacje szczegółowe są prawidłowe i kompletne. Jestem świadomy(-a), że podanie nieprawdziwych informacji spowoduje odmowne rozpatrzenie mojego wniosku lub unieważnienie przyznanej wizy i może również podlegać odpowiedzialności karnej zgodnie z prawem państwa członkowskiego, które rozpatruje wniosek.

Zobowiązuję się opuścić terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy, jeżeli zostanie mi ona przyznana. Poinformowano mnie o tym, że posiadanie wizy jest tylko jednym z warunków wjazdu na europejskie terytorium państw członkowskich. Sam fakt przyznania mi wizy nie oznacza, że będę mieć prawo do odszkodowania w przypadku niespełnienia stosownych warunków określonych w przepisach art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 2016/399 (kodeks graniczny Schengen), wskutek czego nie uzyskam zezwolenia na wjazd. To, czy warunki wjazdu są spełnione, zostanie ponownie sprawdzone w momencie wjazdu na europejskie terytorium państw członkowskich.

Data i miejsce:	Podpis: (w stosownych przypadkach podpis osoby sprawującej władzę rodzicielską/opiekuna prawnego):

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Niewyczerpujący wykaz dokumentów uzupełniających

Dokumenty uzupełniające, o których mowa w art. 14, składane przez osoby ubiegające się o wizę, mogą obejmować:

A. DOKUMENTY ZWIĄZANE Z CELEM PODRÓŻY

1) w przypadku podróży służbowych:

a) zaproszenie od firmy lub organu władzy do udziału w spotkaniach, konferencjach lub imprezach związanych z handlem, przemysłem lub pracą;

b) inne dokumenty wykazujące istnienie stosunków handlowych lub zawodowych;

c) w stosownych przypadkach bilety wstępu na targi i kongresy;

d) dokumenty poświadczające działalność gospodarczą przedsiębiorstwa;

e) dokumenty poświadczające zatrudnienie w przedsiębiorstwie osób ubiegających się o wizę;

2) w przypadku podróży w celach naukowych lub szkoleniowych:

a) poświadczenie zapisu na kursy zawodowe lub teoretyczne prowadzone w instytucji szkoleniowej w ramach kształcenia podstawowego i kierunkowego;

b) legitymacje studenckie lub zaświadczenia o planowanych kursach.

3) w przypadku podróży w celach turystycznych lub prywatnych:

a) dokumenty dotyczące zakwaterowania:

— zaproszenie od gospodarza, jeżeli dana osoba zatrzymuje się u kogoś,

— dokument od instytucji zapewniającej zakwaterowanie lub inny stosowny dokument zawierający informacje na temat planowanego miejsca zakwaterowania;

b) dokumenty dotyczące trasy:

— potwierdzenie rezerwacji wycieczki zorganizowanej lub inny stosowny dokument zawierający informacje na temat planów podróży,

— w przypadku tranzytu: wiza lub inne pozwolenie na wjazd do państwa trzeciego będącego celem podróży; bilety na dalszą podróż.

4) w przypadku podróży w celu wzięcia udziału w imprezach politycznych, naukowych, kulturalnych, sportowych bądź spotkaniach religijnych lub podróży planowanej z innych przyczyn:

— zaproszenia, bilety wstępu, zaświadczenia o zapisie lub programy zawierające w miarę możliwości nazwę organizacji przyjmującej i informacje na temat długości pobytu lub inny stosowny dokument wskazujący cel podróży.

5) w odniesieniu do podróży podejmowanych przez członków oficjalnej delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie skierowane do rządu danego państwa trzeciego mają uczestniczyć w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:

— pismo sporządzone przez organ danego państwa trzeciego potwierdzające, że osoba ubiegająca się o wizę jest członkiem oficjalnej delegacji udającej się do państwa członkowskiego w celu uczestnictwa w jednej z wyżej wymienionych imprez, oraz kopia oficjalnego zaproszenia;

▼B

6) w odniesieniu do podróży podejmowanych w celach zdrowotnych:

— dokument urzędowy wystawiony przez instytucję medyczną poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji oraz dowód posiadania środków finansowych wystarczających na pokrycie kosztów leczenia.

B. DOKUMENTY POZWALAJĄCE OCENIĆ, CZY OSOBA UBIEGAJĄCA SIĘ O WIZĘ ZAMIERZA OPUŚCIĆ TERYTORIUM PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

1) bilet powrotny lub bilet na podróż w dwie strony albo rezerwacja takich biletów;

2) dokument potwierdzający posiadanie środków finansowych w państwie stałego pobytu;

3) zaświadczenie o zatrudnieniu: wyciągi bankowe;

4) dokument potwierdzający posiadanie własności nieruchomości;

5) dokumenty potwierdzające integrację w kraju stałego pobytu: więzy rodzinne, sytuacja zawodowa.

C. DOKUMENTY DOTYCZĄCE SYTUACJI RODZINNEJ OSOBY UBIEGAJĄCEJ SIĘ O WIZĘ

1) zgoda rodziców lub opiekunów (jeżeli nieletni nie podróżuje z nimi);

2) dokument potwierdzający więzy rodzinne z gospodarzem/osobą zapraszającą.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

JEDNOLITY WZÓR I SPOSÓB UŻYWANIA STEMPLA INFORMUJĄCEGO, ŻE WNIOSEK WIZOWY JEST DOPUSZCZALNY

… wiza … (1)

xx/xx/xxxx (2) … (3)

Przykład:

Wiza C FR

22.4.2009 Consulat de France

Dżibuti

Stempel umieszcza się na pierwszej wolnej stronie dokumentu podróży, niezawierającej żadnych wpisów ani stempli.

(1) Kod państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek. Stosuje się kody zamieszczone w załączniku VII pkt 1.1.
(2) Data wpłynięcia wniosku (osiem cyfr: xx dzień, xx miesiąc, xxxx rok).
(3) Organ rozpatrujący wniosek wizowy.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Wspólny wykaz państw trzecich wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 539/2001, których obywatele muszą posiadać tranzytowe wizy lotniskowe podczas tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych znajdujących się na terytorium państw członkowskich

AFGANISTAN

BANGLADESZ

DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KONGO

ERYTREA

ETIOPIA

GHANA

IRAN

IRAK

NIGERIA

PAKISTAN

SOMALIA

SRI LANKA

▼M5

ZAŁĄCZNIK V

WYKAZ DOKUMENTÓW POBYTOWYCH UPRAWNIAJĄCYCH POSIADACZA DO TRANZYTU PRZEZ PORTY LOTNICZE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH BEZ TRANZYTOWEJ WIZY LOTNISKOWEJ

ANDORA:

— autorització temporal (tymczasowe zezwolenie imigracyjne – zielone),

— autorització temporal per a treballadors d'empreses estrangeres (tymczasowe zezwolenie imigracyjne dla pracowników przedsiębiorstw zagranicznych – zielone),

— autorització residència i treball (zezwolenie na pobyt i pracę – zielone),

— autorització residència i treball del personal d'ensenyament (zezwolenie na pobyt i pracę dla pracowników dydaktycznych – zielone),

— autorització temporal per estudis o per recerca (tymczasowe zezwolenie imigracyjne do celów odbycia studiów lub przeprowadzenia badań naukowych – zielone),

— autorització temporal en pràctiques formatives (tymczasowe zezwolenie imigracyjne do celów odbycia stażu lub szkolenia – zielone),

— autorització residència (zezwolenie na pobyt – zielone).

KANADA:

— permanent resident (PR) card (karta stałego pobytu),

— permanent Resident Travel Document (PRTD) (dokument podróży osoby uprawnionej do stałego pobytu).

JAPONIA:

— karta pobytu.

SAN MARINO:

— permesso di soggiorno ordinario (zwykłe zezwolenie na pobyt) (ważne jeden rok, odnawialne w dniu upływu terminu ważności),

— specjalne zezwolenia na pobyt z następujących powodów (ważne jeden rok, odnawialne w dniu upływu terminu ważności): odbywanie studiów na uczelni, uprawianie sportu, opieka zdrowotna, względy religijne, zezwolenie dla osób pracujących jako pielęgniarki/pielęgniarze w szpitalach publicznych, funkcje dyplomatyczne, wspólne zamieszkiwanie, zezwolenie dla małoletnich, względy humanitarne, zezwolenie z tytułu sprawowania władzy rodzicielskiej,

— sezonowe i tymczasowe zezwolenia na pracę (ważne 11 miesięcy, odnawialne w dniu upływu terminu ważności),

— dowód tożsamości wydawany osobom posiadającym oficjalne miejsce pobytu „residenza” w San Marino (ważność 5 lat).

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

— ważna, aktualna wiza imigracyjna; może być zatwierdzona w porcie wjazdu na jeden rok jako tymczasowy dowód pobytu, w oczekiwaniu na wystawienie karty I-551,

— ważny, aktualny dokument I-551 (Permanent Resident Card (karta stałego pobytu)); może być ważny przez okres do 2 lub do 10 lat – w zależności od kategorii dopuszczenia; jeżeli na karcie nie widnieje data ważności, karta jest uznawana dla celów podróży,

— ważny, aktualny dokument I-327 (Re-entry Permit (zezwolenie na ponowny wjazd)),

— ważny, aktualny dokument I-571 (Refugee Travel Document endorsed as „Permanent Resident Alien” (dokument podróży uchodźcy uznawany za „kartę stałego pobytu obcokrajowca”)).

▼M5

ZAŁĄCZNIK VI

(1)

STANDARDOWY FORMULARZ DO POWIADOMIENIA O POWODACH ODMOWY WYDANIA, UNIEWAŻNIENIA LUB COFNIĘCIA WIZY

ODMOWA WYDANIA/UNIEWAŻNIENIE/COFNIĘCIE WIZY

Szanowny Pan/Szanowna Pani .....,

☐ ambasada / konsulat generalny / konsulat / [inny właściwy organ] w ..... [w imieniu (nazwa reprezentowanego państwa członkowskiego)];

☐ [Inny właściwy organ] .....;

☐ Organy odpowiedzialne za dokonywanie odpraw osób w .....

przeanalizował(-ła)(-ły)

☐ Pana/Pani wniosek;

☐ Pana/Pani wizę o numerze: ..... , wydaną: ..... [dzień/miesiąc/rok].

☐ Odmówiono wydania wizy ☐ Wizę unieważniono ☐ Wizę cofnięto

Decyzja zapadła z następującego(-ych) powodu(-ów):

1. ☐ przedstawił(a) Pan/Pani fałszywy/podrobiony/przerobiony dokument podróży

2. ☐ nie uzasadnił(-a) Pan/Pani celu ani warunków planowanego pobytu

3. ☐ nie dostarczył(-a) Pan/Pani dowodu na posiadanie wystarczających środków utrzymania odpowiednich do długości planowanego pobytu i środków pozwalających na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania ani na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że udzieli Panu/Pani pozwolenia na wjazd

4. ☐ nie dostarczył(-a) Pan/Pani dowodu na to, że jest Pan/Pani w stanie zgodnie z prawem uzyskać wystarczające środki utrzymania odpowiednie do długości planowanego pobytu i środki pozwalające na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że udzieli Panu/Pani pozwolenia na wjazd

5. ☐ w bieżącym 180-dniowym okresie przebywał(-a) już Pan/Pani przez 90 dni na terytorium państw członkowskich na podstawie wizy jednolitej lub wizy o ograniczonej ważności terytorialnej

6. ☐ do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) został wprowadzony przez ..... (nazwa państwa członkowskiego) wpis dotyczący Pana/Pani osoby do celów odmowy wjazdu

7. ☐ co najmniej jedno państwo członkowskie uważa, że stanowi Pan/Pani zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego

8. ☐ co najmniej jedno państwo członkowskie uważa, że stanowi Pan/Pani zagrożenie dla zdrowia publicznego zgodnie z definicją w art. 2 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 2016/399 (kodeks graniczny Schengen)

(1) Logo nie jest wymagane w przypadku Norwegii, Islandii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

▼**M5**

9. ☐ co najmniej jedno państwo członkowskie uważa, że stanowi Pan/Pani zagrożenie dla jego stosunków międzynarodowych

10. ☐ informacje przedstawione na potwierdzenie celu i warunków planowanego pobytu nie są wiarygodne

11. ☐ istnieją uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności oświadczeń złożonych w odniesieniu do ..... (proszę określić)

12. ☐ istnieją uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności i autentyczności przedstawionych dokumentów uzupełniających lub co do zgodności ich z prawdą

13. ☐ istnieją uzasadnione wątpliwości co do Pana/Pani zamiaru opuszczenia terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy

14. ☐ nie dostarczył(-a) Pan/Pani wystarczających dowodów na to, że nie mógł Pan / nie mogła Pani wystąpić o wizę z wyprzedzeniem i w związku z tym musi Pan / Pani wystąpić o wizę na granicy

15. ☐ nie uzasadnił(-a) Pan/Pani celu ani warunków planowanego tranzytu przez port lotniczy

16. ☐ nie dostarczył(-a) Pan/Pani dowodu posiadania odpowiedniego, ważnego podróżnego ubezpieczenia medycznego

17. ☐ o cofnięcie wizy wystąpił jej posiadacz ([2]).

Uwagi dodatkowe:

.....

.....

.....

.....

.....

Przysługuje Panu/Pani prawo do odwołania od decyzji o odmowie wydania/o unieważnieniu/o cofnięciu wizy.

Przepisy dotyczące odwołania od decyzji o odmowie wydania/o unieważnieniu/o cofnięciu wizy określono w (odesłanie do prawa krajowego):

.....

Właściwy organ, do którego można wnieść odwołanie: (dane kontaktowe):

.....

Informacje o procedurze, którą należy zastosować, można znaleźć pod następującym adresem (dane kontaktowe):

.....

Odwołanie należy wnieść w terminie (wskazanie terminu):

.....

Data i pieczęć ambasady/konsulatu generalnego/konsulatu/organów odpowiedzialnych za dokonywanie odpraw osób/innych właściwych organów:

Podpis osoby zainteresowanej ([3]): .....

([2]) Od decyzji o cofnięciu wizy na tej podstawie nie przysługuje odwołanie.
([3]) Jeżeli wymaga tego prawo krajowe.

▼M5

ZAŁĄCZNIK X

WYKAZ MINIMALNYCH WYMOGÓW, KTÓRE NALEŻY ZAWRZEĆ W INSTRUMENCIE PRAWNYM W PRZYPADKU WSPÓŁPRACY Z USŁUGODAWCAMI ZEWNĘTRZNYMI

A. W instrumencie prawnym:

a) wymienia się zadania, które realizuje usługodawca zewnętrzny, zgodnie z art. 43 ust. 6 niniejszego rozporządzenia;

b) wskazuje się lokalizacje, w których usługodawca zewnętrzny ma prowadzić działalność, oraz zaznacza się, któremu konsulatowi podlega dany ośrodek składania wniosków;

c) wymienia się usługi objęte obowiązkową opłatą za usługę;

d) instruuje się usługodawcę zewnętrznego, aby w sposób jasny informował interesantów, że usługi dodatkowe wiążą się z innymi opłatami.

B. W odniesieniu do wykonywania swoich czynności usługodawca zewnętrzny, jeśli chodzi o ochronę danych:

a) stale czuwa, aby dane nie były czytane, kopiowane, zmieniane lub usuwane bez upoważnienia, zwłaszcza podczas przekazywania ich konsulatowi państwa (państw) członkowskiego(-ich) odpowiedzialnego(-ych) za rozpatrzenie wniosku;

b) według instrukcji udzielonych przez dane państwo(-a) członkowskie przekazuje dane:

— elektronicznie, w zaszyfrowanej formie, lub

— fizycznie, w sposób zabezpieczony;

c) przekazuje dane niezwłocznie:

— w przypadku danych przekazywanych fizycznie – przynajmniej raz w tygodniu,

— w przypadku danych przekazywanych elektronicznie w postaci zaszyfrowanej – najpóźniej pod koniec dnia, w którym zostały one pobrane;

d) zapewnia odpowiednie środki służące śledzeniu obiegu akt każdego wniosku wysyłanych do i z konsulatu;

e) usuwa dane najpóźniej w terminie siedmiu dni po ich przekazaniu oraz zapewnia przechowanie jedynie imienia i nazwiska oraz danych kontaktowych osoby ubiegającej się o wizę (w celu ustalenia terminu spotkania), a także numeru paszportu do chwili zwrotu paszportu osobie ubiegającej się o wizę i usunięcie tych danych po pięciu dniach;

f) zapewnia wszelkie techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa wymagane do ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub niezgodnym z prawem zniszczeniem, przypadkowym utraceniem, zmodyfikowaniem, nieuprawnionym ujawnieniem lub nieuprawnionym dostępem – w szczególności gdy współpraca wiąże się z przekazywaniem akt i danych konsulatowi danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) – oraz przed wszelkimi innymi formami niezgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych;

g) przetwarza dane w imieniu danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) jedynie do celów przetwarzania danych osobowych osób ubiegających się o wizę;

h) stosuje standardy ochrony danych co najmniej równorzędne standardom określonym w rozporządzeniu (UE) 2016/679;

▼M5

i) dostarcza osobom ubiegającym się o wizę informacje wymagane na mocy art. 37 rozporządzenia w sprawie VIS.

C. W odniesieniu do wykonywania swoich czynności usługodawca zewnętrzny, jeśli chodzi o zachowanie personelu:

a) zapewnia odpowiednie przeszkolenie swojego personelu;

b) zapewnia, aby jego personel podczas wykonywania swoich obowiązków:

— w sposób uprzejmy odnosił się do osób ubiegających się o wizę,

— szanował godność ludzką i nietykalność osób ubiegających się o wizę, nie dyskryminował nikogo ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, oraz

— przestrzegał zasad poufności; zasady te obowiązują członków personelu także po odejściu ze stanowiska lub po zawieszeniu lub wygaśnięciu instrumentu prawnego;

c) w każdej chwili jest w stanie podać tożsamość pracujących dla niego osób;

d) wykazuje, że jego personel nie był wcześniej karany i dysponuje wymaganą wiedzą fachową.

D. W odniesieniu do kontroli wykonywania czynności usługodawca zewnętrzny:

a) zapewnia stały, niewymagający uprzedniego powiadomienia, dostęp do swoich pomieszczeń personelowi upoważnionemu przez odnośne państwo(-a) członkowskie, zwłaszcza w celach kontrolnych;

b) zapewnia w celach kontrolnych możliwość zdalnego dostępu do swojego systemu ustalania terminów spotkań;

c) zapewnia stosowanie odpowiednich metod monitorujących (np. interesanci podstawiani w celach kontrolnych, kamery internetowe);

d) zapewnia dostęp krajowemu organowi nadzorczemu ds. ochrony danych państwa członkowskiego do dokumentacji potwierdzającej przestrzeganie wymogów ochrony danych, w tym wymogów dotyczących składania sprawozdań, audytów zewnętrznych i regularnych kontroli wyrywkowych;

e) niezwłocznie zgłasza na piśmie danemu(-ym) państwu(-om) członkowskiemu(-im) wszelkie naruszenia bezpieczeństwa lub skargi osób ubiegających się o wizę dotyczące nieprawidłowego korzystania z danych lub nieuprawnionego dostępu oraz koordynuje z danym(-i) państwem(-ami) członkowskim(-imi) działania służące znalezieniu rozwiązania i szybkiemu udzieleniu wyjaśnień osobom ubiegającym się o wizę, które występują ze skargą.

E. W odniesieniu do wymogów ogólnych usługodawca zewnętrzny:

a) działa według instrukcji państwa (państw) członkowskiego(-ich) odpowiedzialnego(-ych) za rozpatrywanie wniosku wizowego;

b) przyjmuje odpowiednie środki zapobiegające korupcji (np. odpowiednie wynagrodzenie personelu; współpraca podczas selekcji personelu zatrudnianego do danego zadania; zasada współpodejmowania decyzji przez dwie osoby; zasada rotacji pracowników);

c) w pełni przestrzega postanowień instrumentu prawnego, który powinien zawierać klauzulę przewidującą zawieszenie lub rozwiązanie współpracy, zwłaszcza w razie naruszenia ustanowionych zasad, a także klauzulę przeglądową pozwalającą w tym instrumencie prawnym uwzględnić najlepsze praktyki.

▼B

ZAŁĄCZNIK XI

SZCZEGÓLNE PROCEDURY I WARUNKI UŁATWIAJĄCE WYDAWANIE WIZ CZŁONKOM RODZINY OLIMPIJSKIEJ BIORĄCYM UDZIAŁ W IGRZYSKACH OLIMPIJSKICH I PARAOLIMPIJSKICH

ROZDZIAŁ 1

Cel i definicje

Artykuł 1

Cel

Poniższe szczególne procedury i warunki ułatwiają ubieganie się o wizę i jej wydawanie członkom rodziny olimpijskiej na czas trwania igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich organizowanych przez państwo członkowskie.

Ponadto zastosowanie mają stosowne przepisy wspólnotowego dorobku prawnego dotyczące procedur ubiegania się o wizę i jej wydawania.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1) „organizacje odpowiedzialne” odnoszą się do środków w celu ułatwienia procedur ubiegania się o wizę przez członków rodziny olimpijskiej biorących udział w igrzyskach olimpijskich lub paraolimpijskich i procedur wydawania im wiz i oznaczają oficjalne organizacje w rozumieniu Karty Olimpijskiej, które mają prawo przedkładać listy członków rodziny olimpijskiej komitetowi organizacyjnemu państwa członkowskiego organizującego igrzyska olimpijskie i paraolimpijskie, w celu wydania kart akredytacyjnych na igrzyska;

2) „członek rodziny olimpijskiej” oznacza każdą osobę będącą członkiem Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego, federacji międzynarodowych, krajowych komitetów olimpijskich i paraolimpijskich, komitetów organizacyjnych igrzysk olimpijskich i związków krajowych, należącą do następujących kategorii: sportowcy, sędziowie, trenerzy i inni technicy sportowi, personel medyczny związany z drużynami lub indywidualnymi zawodnikami/zawodniczkami i dziennikarze akredytowani przez media, wyższe kadry kierownicze, ofiarodawcy, sponsorzy lub inni oficjalnie zaproszeni goście, którzy zgadzają się stosować do wytycznych Karty Olimpijskiej, działają pod kontrolą i władzą zwierzchnią Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, są wpisani na listy odpowiedzialnych organizacji i akredytowani przez Komitet organizacyjny igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w [rok] r. jako uczestnicy igrzysk olimpijskich lub paraolimpijskich w [rok] r.;

3) „olimpijskie karty akredytacyjne”, wydawane przez komitet organizacyjny państwa członkowskiego organizującego igrzyska olimpijskie i paraolimpijskie zgodnie z jego prawem krajowym, oznaczają jeden z dwóch zabezpieczonych dokumentów, jeden na igrzyska olimpijskie, drugi na igrzyska paraolimpijskie, z fotografią posiadacza, potwierdzające tożsamość członka rodziny olimpijskiej i upoważniające do wstępu na teren obiektów, w których rozgrywają się zawody sportowe, oraz do wstępu na inne imprezy zaplanowane w okresie igrzysk;

4) „czas trwania igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich” oznacza okres, podczas którego odbywają się igrzyska olimpijskie, i okres, podczas którego odbywają się igrzyska paraolimpijskie;

5) „komitet organizacyjny państwa członkowskiego organizującego igrzyska olimpijskie i paraolimpijskie” oznacza komitet ustanowiony przez organizujące państwo członkowskie zgodnie z jego prawem krajowym do organizacji igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich, który decyduje o udzieleniu akredytacji członkom rodziny olimpijskiej biorącym udział w tych igrzyskach;

6) „służby odpowiedzialne za wydawanie wiz” oznaczają służby wyznaczone przez państwo członkowskie organizujące igrzyska olimpijskie i paraolimpijskie do rozpatrywania wniosków i wydawania wiz członkom rodziny olimpijskiej.

▼B

ROZDZIAŁ II

Wydawanie wiz

Artykuł 3

Warunki

Wiza może zostać wydana na mocy niniejszego rozporządzenia wyłącznie w przypadku, gdy osoba zainteresowana:

a) została wyznaczona przez jedną z organizacji odpowiedzialnych i akredytowana przez komitet organizacyjny państwa członkowskiego organizującego igrzyska olimpijskie i paraolimpijskie jako uczestnik igrzysk olimpijskich lub paraolimpijskich;

b) posiada ważny dokument podróży upoważniający do przekroczenia granic zewnętrznych zgodnie z art. 5 kodeksu granicznego Schengen;

c) nie jest osobą, której dotyczy wpis nakazujący odmowę pozwolenia na wjazd;

d) nie jest uważana za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa krajowego lub stosunków międzynarodowych któregoś z państw członkowskich.

Artykuł 4

Dokonanie zgłoszenia

1. Jeżeli organizacja odpowiedzialna sporządza listę osób wybranych do uczestnictwa w igrzyskach olimpijskich lub paraolimpijskich, może ona wraz z wnioskiem o wydanie tym wybranym osobom olimpijskiej karty akredytacyjnej złożyć zbiorowy wniosek wizowy obejmujący wszystkie te osoby, które podlegają obowiązkowi wizowemu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 539/2001, z wyjątkiem przypadków, gdy osoby te posiadają zezwolenie na pobyt stały wydane przez państwo członkowskie lub zezwolenie na pobyt stały wydane przez Zjednoczone Królestwo lub Irlandię zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich ([1]).

2. Zbiorowy wniosek wizowy dotyczący zainteresowanych osób przekazywany jest równocześnie z wnioskami o olimpijskie karty akredytacyjne komitetowi organizacyjnemu państwa członkowskiego organizującego igrzyska olimpijskie i paraolimpijskie w trybie przez niego określonym.

3. Za każdą osobę biorącą udział w igrzyskach olimpijskich lub paraolimpijskich składa się indywidualny wniosek wizowy.

4. Komitet organizacyjny państwa członkowskiego organizującego igrzyska olimpijskie i paraolimpijskie przesyła służbom odpowiedzialnym za wydawanie wiz w najkrótszym możliwym terminie zbiorowy wniosek wizowy wraz z kopiami wniosków o wydanie olimpijskiej karty akredytacyjnej zainteresowanym osobom, podając ich pełne imię i nazwisko, obywatelstwo, płeć, datę i miejsce urodzenia, numer dokumentu podróży, jego rodzaj i datę ważności.

Artykuł 5

Analiza wspólnych wniosków wizowych i rodzaj wydawanej wizy

1. Wiza wydawana jest przez służby odpowiedzialne za wydawanie wiz po przeprowadzeniu analizy wniosku pod kątem jego zgodności z art. 3.

▼M3

2. Wydaje się jednolitą wizę wielokrotnego wjazdu upoważniającą do pobytu nieprzekraczającego 90 dni w okresie igrzysk olimpijskich lub paraolimpijskich.

([1]) Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.

▼B

3. Jeżeli dany członek rodziny olimpijskiej nie spełnia warunków określonych w art. 3 lit. c) lub d), służby odpowiedzialne za wydawanie wiz mogą wydać wizę o ograniczonej ważności terytorialnej zgodnie z art. 25 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Forma wizy

1. Wiza ma postać dwóch liczb wpisywanych na olimpijskiej karcie akredytacyjnej. Pierwsza liczba jest numerem wizy. W przypadku wizy jednolitej liczba ta składa się z siedmiu (7) znaków, zawierających sześć (6) cyfr poprzedzonych literą „C". W przypadku wizy o ograniczonej ważności terytorialnej liczba ta składa się z ośmiu (8) znaków, czyli sześciu (6) cyfr poprzedzonych literami „XX" ([1]). Druga liczba jest numerem dokumentu podróży danej osoby.

2. Służby odpowiedzialne za wydawanie wiz przesyłają numery wiz komitetowi organizacyjnemu państwa członkowskiego organizującego igrzyska olimpijskie i paraolimpijskie w celu wydania olimpijskich kart akredytacyjnych.

Artykuł 7

Zwolnienie z opłat

Rozpatrywanie wniosków wizowych i wydawanie wiz nie powoduje pobierania jakichkolwiek opłat przez służby odpowiedzialne za wydawanie wiz.

ROZDZIAŁ III

Przepisy ogólne i końcowe

Artykuł 8

Cofnięcie wizy

Jeżeli lista osób zgłoszonych jako uczestnicy igrzysk olimpijskich lub paraolimpijskich ulegnie zmianie przed rozpoczęciem igrzysk, organizacje odpowiedzialne bezzwłocznie informują o tym komitet organizacyjny państwa członkowskiego organizującego igrzyska olimpijskie i paraolimpijskie, aby umożliwić wycofanie olimpijskich kart akredytacyjnych osób usuniętych z listy. Komitet organizacyjny informuje o tym służby odpowiedzialne za wydawanie wiz, podając numery wiz, których to dotyczy.

Służby odpowiedzialne za wydawanie wiz cofają wizy wskazanych osób. Służby te bezzwłocznie informują o tym fakcie władze odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli granicznych, które z kolei natychmiast przekazują informację właściwym władzom innych państw członkowskich.

Artykuł 9

Kontrole na granicach zewnętrznych

1. W chwili przekraczania zewnętrznych granic państw członkowskich przez członków rodziny olimpijskiej, którym wydano wizę zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, kontrole wjazdowe ogranicza się do sprawdzenia zgodności z warunkami określonymi w art. 3.

2. Na czas trwania igrzysk olimpijskich lub paraolimpijskich:

a) stemple wjazdu i wyjazdu należy umieszczać na pierwszej wolnej stronie dokumentu podróży tych członków rodziny olimpijskiej, w odniesieniu do których istnieje obowiązek takiego stemplowania zgodnie z art. 10 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen. Przy pierwszym wjeździe numer wizy podaje się na tej samej stronie;

([1]) Kod ISO organizującego państwa członkowskiego.

▼B

b) warunki wjazdu określone w art. 5 ust. 1 lit. c) kodeksu granicznego Schengen uważa się za spełnione z chwilą uzyskania akredytacji przez członka rodziny olimpijskiej.

3. Ust. 2 ma zastosowanie do członków rodziny olimpijskiej, którzy są obywatelami państw trzecich, bez względu na to, czy podlegają obowiązkowi wizowemu na mocy rozporządzenia (WE) nr 539/2001, czy też nie.

▼B

ZAŁĄCZNIK XII

ROCZNE DANE STATYSTYCZNE NA TEMAT WIZ JEDNOLITYCH, WIZ O OGRANICZONEJ WAŻNOŚCI TERYTORIALNEJ I WIZ LOTNISKOWYCH

W terminie, o którym mowa w art. 46, należy przedłożyć Komisji poniższe dane z każdego miejsca, w którym państwa członkowskie wydają wizy:

— Liczba wniosków o wizę kategorii A (w tym o wizę wielokrotnego wjazdu kategorii A),

— Liczba wydanych wiz kategorii A (w tym wiz wielokrotnego wjazdu kategorii A),

— Liczba wydanych wiz wielokrotnego wjazdu kategorii A,

— Liczba niewydanych wiz kategorii A (w tym wiz wielokrotnego wjazdu kategorii A),

— Liczba wniosków o wizę kategorii C (w tym o wizę wielokrotnego wjazdu kategorii C),

— Liczba wydanych wiz kategorii C (w tym wiz wielokrotnego wjazdu kategorii C),

— Liczba wydanych wiz wielokrotnego wjazdu kategorii C,

— Liczba niewydanych wiz kategorii C (w tym wiz wielokrotnego wjazdu kategorii C),

— Liczba wydanych wiz o ograniczonej ważności terytorialnej.

Ogólne zasady przedkładania danych:

— Dane za cały miniony rok należy umieszczać w jednym pliku,

— Dane należy przedkładać, korzystając ze wspólnego szablonu dostarczonego przez Komisję,

— Dane należy opracować dla poszczególnych miejsc, w których dane państwo członkowskie wydaje wizy, i pogrupować według państw trzecich,

— Kategoria „niewydane” obejmuje dane o odmowie wydania wizy oraz o wnioskach, których analizę przerwano, o których mowa w art. 8 ust. 2.

Jeżeli dane nie są dostępne lub nie są istotne dla określonej kategorii czy państwa trzeciego, państwo członkowskie pozostawia odnośne pole puste (nie wprowadza oznaczenia „0” (zero), „nd.” (nie dotyczy) ani żadnego innego).

▼B

ZAŁĄCZNIK XIII

TABELA KORELACJI

Przepis niniejszego rozporządzenia	Przepis konwencji z Schengen, wspólnych instrukcji konsularnych (WIK) lub decyzji Komitetu Wykonawczego Schengen (SCH/Com-ex) zastąpiony przepisem niniejszego rozporządzenia
TYTUŁ I	
POSTANOWIENIA OGÓLNE	
art. 1 Cel i zakres	WIK, część I pkt 1. Zakres (art. 9 i 10 konwencji z Schengen)
art. 2 Definicje ust. 1–4	WIK: część I pkt 2. Definicje i kategorie wiz WIK: część IV: Podstawa prawna konwencja z Schengen: art. 11 ust. 2, art. 14 ust. 1, art. 15 i 16.
TYTUŁ II	
TRANZYTOWA WIZA LOTNISKOWA	
art. 3 Obywatele państw trzecich objęci obowiązkiem posiadania wizy lotniskowej	Wspólne działanie 96/197/WSiSW, WIK, część 1 pkt 2.1.1
TYTUŁ III	
TRYB I WARUNKI WYDAWANIA WIZ	
ROZDZIAŁ I	
Organy uczestniczące w postępowaniach dotyczących wniosków	
art. 4 Organy właściwe do udziału w postępowaniach dotyczących wniosków	WIK, część II pkt 4, konwencja z Schengen: art. 12 ust. 1, rozporządzenie (WE) nr 415/2003
art. 5 Państwo członkowskie właściwe do rozpatrzenia wniosku i podjęcia decyzji w jego sprawie	WIK, część II pkt 1.1a) i b); konwencja z Schengen: art. 12 ust. 2
art. 6 Terytorialna właściwość konsulatów	WIK, część II pkt 1.1 i 3
art. 7 Właściwość w zakresie wydawania wiz obywatelom państw trzecich przebywającym legalnie na terytorium państwa członkowskiego	—
art. 8 Ustalenia dotyczące reprezentowania państw	WIK, część II pkt 1.2
ROZDZIAŁ II	
Wniosek	
art. 9 Tryb składania wniosku	WIK, załącznik 13, nota (art. 10 ust. 1)
art. 10 Ogólne zasady składania wniosku	—

▼B

art. 11 Formularz wniosku	WIK, część III pkt 1.1
art. 12 Dokument podróży	WIK, część III pkt 2a), konwencja z Schengen: art. 13 ust. 1 i 2
art. 13 Identyfikatory biometryczne	WIK, część III pkt 1.2a) i b)
art. 14 Dokumenty uzupełniające	WIK, część III pkt 2b) i część V pkt 1.4; Com-ex (98) 57
art. 15 Podróżne ubezpieczenie medyczne	WIK, część V pkt 1.4
art. 16 Opłata wizowa	WIK, część VII pkt 4 i załącznik 12
art. 17 Opłata za usługę	WIK, część VII pkt 1.7

ROZDZIAŁ III

Rozpatrywanie wniosku wizowego i podejmowanie decyzji w jego sprawie

art. 18 Sprawdzenie kompetencji konsulatu	—
art. 19 Dopuszczalność	—
art. 20 Stempel świadczący o dopuszczalności wniosku	WIK, część VIII pkt 2
art. 21 Weryfikacja spełnienia warunków wjazdu oraz ocena ryzyka	WIK, część III pkt 4 i część V pkt 1
art. 22 Zasięganie opinii władz centralnych innych państw członkowskich	WIK, część II pkt 2.3 i część V pkt 2.3a)–d)
art. 23 Decyzja w sprawie wniosku	WIK, część V pkt 2.1 (tiret drugie), pkt 2.2, WIK

ROZDZIAŁ IV

Wydanie wizy

art. 24 Wydanie wizy jednolitej	WIK, część V pkt 2.1
art. 25 Wydanie wizy o ograniczonej ważności terytorialnej	WIK, część V pkt 3, załącznik 14, konwencja z Schengen: art. 11 ust. 2, art. 14 ust. 1 i art. 16
art. 26 Wydanie wizy lotniskowej	WIK, część I pkt 2.1.1 – wspólne działanie 96/197/WSiSW
art. 27 Wypełnianie naklejki wizowej	WIK, część VI pkt 1, 2, 3, 4
art. 28 Unieważnienie wypełnionej naklejki wizowej	WIK, część VI pkt 5.2

▼B

art. 29 Umieszczanie naklejki wizowej	WIK, część VI pkt 5.3
art. 30 Uprawnienia z tytułu wydanej wizy	WIK, część I pkt 2.1 ostatnie zdanie
art. 31 Informacje o organach centralnych innych państw członkowskich	—
art. 32 Odmowa wydania wizy	—

ROZDZIAŁ V

Zmiany dotyczące wydanej wizy

art. 33 Przedłużenie okresu ważności	Com-ex (93) 21
art. 34 Unieważnienie i cofnięcie	Com-ex (93) 24 i załącznik 14 do WIK

ROZDZIAŁ VI

Wizy wydawane na granicach zewnętrznych

art. 35 Występowanie o wizę na granicy zewnętrznej art. 36 Wizy wydawane na granicach zewnętrznych marynarzom podróżującym tranzytem	Rozporządzenie (WE) nr 415/2003

TYTUŁ IV

ZARZĄDZANIE ADMINISTRACYJNE I ORGANIZACJA

art. 37 Organizacja wydziałów wizowych	WIK, część VII pkt 1, 2, 3
art. 38 Zasoby niezbędne do rozpatrywania wniosków wizowych i kontrolowania konsulatów	—
	WIK, część VII pkt 1 A
art. 39 Zachowanie personelu	WIK, część III pkt 5
art. 40 Formy współpracy art. 41 Współpraca między państwami członkowskimi	WIK, część VII pkt 1AA
art. 42 Korzystanie z pomocy konsulów honorowych	WIK, część VII pkt AB
art. 43 Współpraca z usługodawcami zewnętrznymi	WIK, część VII pkt 1B
art. 44 Szyfrowanie i bezpieczne przekazywanie danych	WIK, część II pkt 1.2, część VII pkt 1.6, akapity szósty, siódmy, ósmy i dziewiąty

▼B

art. 45 Współpraca z pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi	WIK, część VIII pkt 5.2
art. 46 Opracowywanie danych statystycznych	SCH Com-ex (94) 25 i (98) 12
art. 47 Podawanie informacji do ogólnej wiadomości	—

TYTUŁ V

LOKALNA WSPÓŁPRACA SCHENGEŃSKA

art. 48 Lokalna współpraca schengeńska między konsulatami państw członkowskich	WIK, część VIII pkt 1, 3, 4

TYTUŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

art. 49 Ustalenia w odniesieniu do igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich	—
art. 50 Zmiany w załącznikach	—
art. 51 Wytyczne dotyczące praktycznego zastosowania kodeksu wizowego	—
art. 52 Procedura komitetu	—
art. 53 Zgłaszanie	—
art. 54 Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 767/2008	—
art. 55 Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 562/2006	—
art. 56 Uchylenie	—
art. 57 Monitorowanie i ocena	—
art. 58 Wejście w życie	—

▼B

ZAŁĄCZNIKI

Załącznik I Ujednolicony formularz wniosku	WIK, Załącznik 16
Załącznik II Niewyczerpujący wykaz dokumentów uzupełniających	Częściowo WIK, V, pkt 1.4
Załącznik III Jednolity wzór i sposób używania stempla informującego, że wniosek wizowy jest dopuszczalny	WIK, VIII, 2
Załącznik IV Wspólny wykaz państw trzecich wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 539/2001, których obywatele muszą posiadać tranzytowe wizy lotniskowe podczas tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych znajdujących się na terytorium państw członkowskich	WIK, Załącznik 3, część I
Załącznik V Wykaz dokumentów pobytowych uprawniających posiadacza do tranzytu przez porty lotnicze państw członkowskich bez wizy lotniskowej	WIK, Załącznik 3, część III
Załącznik VI Standardowy formularz do powiadomień o odmowie wydania wizy, o jej unieważnieniu lub cofnięciu oraz do uzasadnień	—
Załącznik VII Wypełnianie naklejki wizowej	WIK, część VI, pkt 1–4, Załącznik 10
Załącznik VIII Przytwierdzanie naklejki wizowej	WIK, część VI pkt 5.3
Załącznik IX Zasady wydawania wiz na granicy marynarzom podróżującym tranzytem i podlegającym obowiązkowi wizowemu	Rozporządzenie (WE) nr 415/2003, Załącznik I i II
Załącznik X Wykaz minimalnych wymogów, które należy zawrzeć w instrumentach prawnych w przypadku współpracy z usługodawcami zewnętrznymi	WIK, Załącznik 19
Załącznik XI Szczególne procedury i warunki ułatwiające wydawanie wiz członkom rodziny olimpijskiej biorącym udział w igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich	—
Załącznik XII Roczne dane statystyczne na temat wiz jednolitych, wiz o ograniczonej ważności terytorialnej i wiz lotniskowych	—